

การศึกษาความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนร่วม ในโรงเรียนวัดโพคอยกับโรงเรียนราชวินิต

13 ต.ค. 2540

ปริญญาานิพนธ์
ของ
สหภัทร์ เจริญยศ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2540
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาอนุมัติฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... *Dr. 0110:5* ..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)
..... *[Signature]* ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)

คณะกรรมการสอบ

..... *Dr. 0110:5* ..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)
..... *[Signature]* ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง)
..... *[Signature]* ..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... *[Signature]* ..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ท่านได้ให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนปริญญานิพนธ์ได้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต ท่านอาจารย์มานิจ ห่วงทอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต และคณาจารย์โรงเรียนราชวินิตทุกคน ตลอดจนนักการภารโรง และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณากรอกแบบสอบถาม ทำให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ขอขอบคุณคณาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย ที่สนับสนุนช่วยเหลือให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์พวงแก้ว กิจธรรม ที่สนับสนุนช่วยเหลือให้คำปรึกษาในเรื่องของแบบสอบถามที่ได้นำมาใช้เป็นข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์

การทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะลืมไม่ได้คือ คุณของบิดามารดา ตลอดจนบุพการีทุกท่าน ที่ได้ประสทาวิชา แม้จะมีปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ก็สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขออุทิศผลกุศลให้กับนายบุญรอด เจริญยศ ผู้เป็นบิดา และนางเรณู เจริญยศ ผู้เป็นภรรยาที่ล่วงลับไปแล้ว กำลังใจที่ได้รับความพยายามทุกสิ่งทุกอย่างต้องขอขอบคุณบุตรชายทั้งสอง คือ นายสมภพ เจริญยศ เด็กชายปรัชญกร เจริญยศ ที่มีส่วนช่วยทำรูปเล่มแบบสอบถามและเรื่องคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จสมความปรารถนาดังเจตนาของทุกคนที่ตั้งใจ สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ขอได้โปรดนำไปใช้เพื่อพัฒนาการศึกษาช่วยเหลือในโอกาสต่อไป

สหภัทร์ เจริญยศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
การศึกษาพิเศษ	7
การเรียนรู้ร่วม	12
เจตคติ	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
ต่างประเทศ	21
ในประเทศ	23
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	25
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	27
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
ตอนที่ 2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็ก ปกติในโรงเรียน	36
1. ความต้องการของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม กับเด็กปกติในโรงเรียน	36
2. ปัญหาของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับ เด็กปกติในโรงเรียน	43
3. เจตคติของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับ เด็กปกติในโรงเรียน	50
4. ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ	51
5. ปัญหาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	57
6. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ..	63
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและผู้ปกครอง นักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียน	64
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และ ข้อเสนอแนะของครูโรงเรียนวัดโพคอย	64

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และ ข้อเสนอแนะของครูโรงเรียนราชวินิต	71
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และ ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย	78
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และ ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต	79
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	104
กลุ่มตัวอย่าง	104
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	105
การวิเคราะห์ข้อมูล	105
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	106
อภิปรายผล	107
ข้อเสนอแนะทั่วไป	109
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	109
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	116
ประวัติย่อของผู้วิจัย	151

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	32
2 สถานภาพของครูที่สอนในโรงเรียน ที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม	33
3 สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม ...	35
4 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ในด้านความต้องการของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	36
5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานความต้องการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีต่อเด็กที่มีต่อการ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	37
6 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรของครูที่มีต่อเด็กที่มี ความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	39
7 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ของครูที่มีต่อ เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ...	40
8 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการด้านบุคลากรของครูที่มีต่อเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	41
9 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการในด้านอื่น ๆ ของครูที่มีต่อเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	42
10 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ในด้านปัญหาของครูที่มีต่อเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	43
11 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษของครูที่มีต่อ เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ...	44
12 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ด้านปัญหาที่เกิดจากครู ของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการ พิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	46
13 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ด้านปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองของครูที่มีต่อเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	47
14 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ด้านปัญหาโดยทั่ว ๆ ของครู ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	48

15	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ในด้านเจตคติของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	50
16	เปรียบเทียบในด้านความต้องการของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	51
17	เปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียนการสอน ของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครู โรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติใน โรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	52
18	เปรียบเทียบความต้องการด้านหลักสูตร ของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียน ราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	53
19	เปรียบเทียบความต้องการด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ของครูโรงเรียนวัด โพคยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนรวมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ...	54
20	เปรียบเทียบความต้องการด้านบุคลากร ของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียน ราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	55
21	เปรียบเทียบความต้องการด้านอื่น ๆ ของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียน ราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	57
22	เปรียบเทียบในด้านปัญหา ของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กในโรงเรียน	58
23	เปรียบเทียบในด้านปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของครูโรงเรียน วัดโพคยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับ เด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	60

24	เปรียบเทียบปัญหา ในด้านปัญหาที่เกิดจากครู ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในจำแนกเป็นรายข้อ	61
25	เปรียบเทียบปัญหา ในด้านปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	62
26	เปรียบเทียบปัญหา ในด้านปัญหาโดยทั่วไปของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	63
27	เปรียบเทียบเจตคติโดยทั่วไป ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	64
28	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ในด้านความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	65
29	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการด้านการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ..	67
30	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการด้านพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ..	68
31	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการพัวความร่วมมือกับทางโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	69
32	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ความต้องการด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	70
33	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ในด้านปัญหาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	71

34	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ปัญหาทางด้านการศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	72
35	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ปัญหาทางด้านบริการและการจัดการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	74
36	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ปัญหาทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	75
37	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ปัญหาทางด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	76
38	แสดงค่าสถิติพื้นฐาน ในด้านเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยกับ ผู้ปกครองโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	78
39	เปรียบเทียบในด้านความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยกับ ผู้ปกครองโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน	79
40	เปรียบเทียบความต้องการ ด้านการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	80
41	เปรียบเทียบความต้องการ ด้านพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	81
42	เปรียบเทียบความต้องการด้านความร่วมมือ กับทางโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	82
43	เปรียบเทียบความต้องการด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	83

44	เปรียบเทียบในด้านปัญหา ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคยกับผู้ปกครอง โรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติใน โรงเรียน	85
45	เปรียบเทียบปัญหาทางการศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	86
46	เปรียบเทียบปัญหาทางการบริการและการจัดการ ของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนก เป็นรายชื่อ	88
47	เปรียบเทียบปัญหาทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	89
48	เปรียบเทียบปัญหาทางด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็ก ที่มีความ ต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ	90
49	เปรียบเทียบในด้านเจตคติ ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคยกับผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียน	91

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นบริการทางสังคมอย่างหนึ่ง ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล ซึ่งมีได้ หมายความว่าเพียงแต่บุคคลปกติเท่านั้น แต่ยังหมายถึงบุคคลที่มีความต้องการพิเศษด้วย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีชีวิตร่วมอยู่ในสังคมทั่วไป ซึ่งผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้พยายามอย่างเต็มที่ ในอันที่จะจัดให้มีการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกวิธี และดีที่สุดเพื่อให้บุคคลเหล่านี้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกับบุคคลปกติ (นิตยา นิลคุหา. 2534 : 1)

การจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการเปิดโอกาสในการที่จะให้บริการทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกคนให้เท่าเทียมกันอันเป็นนโยบายของรัฐไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นคนพิการหรือเป็นคนปกติก็ตาม การให้การศึกษาเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมให้มีโอกาสประสบความสำเร็จ ในด้านการเรียนและการประกอบอาชีพ ตลอดจน พัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมด้วย ดังนั้นการจัดการศึกษา จึงต้องเน้นถึงความสามารถความสำเร็จ ถ้าหากเด็กที่มีความผิดปกติทางการได้ยินมีโอกาสเรียนรู้อาการตามความสามารถและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังมุ่งให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง ช่วยตัวเองได้ เพื่อจะไม่เป็นภาระของครอบครัวและสังคม (ผดุง อารยะวิญญู. 2523 : 3 - 6)

เนื่องจากเจตคติมีความสำคัญต่อการกระทำกิจกรรมของคนเราเป็นอันมาก ดังเช่น จำเนียร ชวงโชติ และคนอื่น ๆ (2515 : 16) ได้กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นพฤติกรรมของคนเราซึ่งถูกควบคุมโดยเจตคติของเขา ถ้าเราต้องการพยากรณ์หรือควบคุมพฤติกรรมของใคร เราต้องศึกษาเจตคติของเขา อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งซึ่งส่วนเคนเลอร์ (Kendler. 1974 : 270) กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 270) กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ และเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือ ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไปทัศนคติก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

จรรยา สุวรรณทัต (2517 : 42) ทำการศึกษาเจตคติของเด็กพิการต่อความพิการและเจตคติของเด็กพิการและครูต่อกันและกัน สรุปผลการวิจัยว่า เด็กพิการลักษณะต่าง ๆ มีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกนึกคิด และท่าทีที่ผู้อื่นแสดงต่อตน ส่วนใหญ่ในด้านการยอมรับความพิการ ตาบอดและแขนขาพิการได้รับการยอมรับเป็นอันดับแรก รองลงมาคือหูหนวก สำหรับเจตคติของเด็กพิการและครูที่มีต่อกันและกัน แสดงผลชัดเจนว่าทุกกลุ่มมีความรู้สึกและท่าทีที่ดีต่อกัน จีรวดี วิจิตรานนท์ (2534 : 59) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ ครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สรุปว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ ครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีเจตคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อยู่ในระดับปานกลางในทุก ๆ ด้าน

✧ พฤติกรรมส่วนใหญ่ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่เห็นอย่างเด่นชัดในแต่ละประเภท มีการแสดงออกต่างกัน เช่น เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน มักจะมีพฤติกรรมรักพวกเดียวกันคือชอบเล่นกับเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษด้วยกัน มีพฤติกรรมที่เห็นแก่ตัวรักความสะอาด ส่วนเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทปัญญาอ่อนมักมีพฤติกรรมชอบแหย่หรือรังแกเพื่อน ๆ มีอารมณ์ที่รุนแรง เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ทำให้สังคมรังเกียจ หรือสร้างความไม่พอใจให้กับสังคม ในบางสังคมก็มีความเมตตาความสงสารต่อเด็กพิการ

ปัญหาหรืออุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนในการเรียนร่วมโดยทั่ว ๆ ไป มีปัญหามาก ดังนั้นการแก้ปัญหาจึงเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนตราบใดที่บุคคล ยังมีชีวิตและจิตใจ การศึกษาก็ย่อมมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงต่อประสบการณ์นั้น

✧ ลักษณะของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม โดยปกติการเรียนร่วมมีรูปแบบหลายวิธีแล้วแต่จะจัดในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบในโรงเรียนเดียวกัน การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับเด็กปกติก็ถือว่าการเรียนร่วม หรือจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนกับเด็กปกติ ก็ถือว่าการเรียนร่วมบางเวลาหรือเต็มเวลาขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนหรือแต่ละประเภท ที่มีความสามารถตามศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเอง (สิ่งสำคัญของการเรียนร่วมคือให้เด็กได้อยู่ร่วมในสังคมของคนปกติ และได้ทำกิจกรรมหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เพื่อให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงหรือทราบบว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม สังคมไม่รังเกียจความพิการแต่สังคมให้การยอมรับและคอยให้ความช่วยเหลือ

✓ สภาพการจัดการศึกษาในโครงการเรียนร่วม ในจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการทุกคน ทุกประเภท ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนในระดับประถมศึกษา โดยไม่จำกัดหรือแยกประเภทความต้องการพิเศษ เพราะเปิดโอกาสด้วยการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนอย่างแท้จริงโดยยึดหลักของคุณธรรมที่ว่า ทุกชีวิตที่เกิดมาอยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน ย่อมมีทั้งคนดี คนไม่ดีและคนที่มีความต้องการพิเศษปะปนอยู่ในสังคม ซึ่งสังคมของคนเหล่านี้ ต้องมี สิทธิ และเสรีภาพทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีขีดจำกัด

✓ การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ จะประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการปัญหาและเจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษา และคาดว่าผลที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดเตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การศึกษาจะช่วยพัฒนาและเป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคน ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาอย่างทั่วถึง ตามสิทธิเสรีภาพทางการศึกษาและความเสมอภาคด้วยความยุติธรรมของสังคม

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษา ความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนวัดโพคอย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และโรงเรียนราชวินิต สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

✓ 2. เพื่อเปรียบเทียบ ความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนวัดโพคอย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และโรงเรียนราชวินิต สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงาน และการสร้างเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ที่เปิดสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน
3. เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ ที่จะต้องจัดให้มีการศึกษาแบบเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคน ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติตามสิทธิว่าด้วยความเสมอภาคและความยุติธรรมของสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษา ความต้องการ ปัญหาและเจตคติ ของบุคคล 2 กลุ่มด้วยกัน คือ ครูและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย กับ ครูและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต
2. ประชากร คือบุคคล 2 กลุ่ม คือ ครู 140 คน ผู้ปกครองนักเรียน 3,227 คน ในปีการศึกษา 2539 โดยเลือกโรงเรียนวัดโพคอย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีและโรงเรียนราชวินิต ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดให้มีการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนและเป็นโรงเรียนนำร่อง ในโครงการพัฒนารูปแบบการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทุกประเภทเรียนร่วมในโรงเรียนเดียวกัน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ศึกษาจากบุคคล 2 กลุ่ม คือ ครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนวัดโพคอย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2539 จำนวนครูในโรงเรียนวัดโพคอย 10 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 33 คนผู้ปกครองนักเรียนปกติ 80 คน และครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนราชวินิต สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวนครู 95 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 23 คน เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผู้ปกครองนักเรียนปกติ 286 คน เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย(Simple Random Sampling)

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของโรงเรียนซึ่งจำแนกเป็นโรงเรียนในต่างจังหวัดกับโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการ ปัญหา และทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความพิการทางร่างกายและมีความบกพร่องทางสุขภาพ เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศ

2. เจตคติหมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการซึ่งเป็นไปได้ทั้งในทางที่ดี (Positive) ชัดแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ในที่นี้มุ่งเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3. ผู้บริหารหมายถึงผู้บริหารโรงเรียนได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ที่มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาของเด็กที่มีความบกพร่องเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียน เป็นผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

4. ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5. ผู้ปกครอง หมายถึงบิดา มารดา หรือญาติ ที่ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กหรือมีเด็กอยู่ในความอุปการะ

6. การเรียนร่วม หมายถึง การเปิด การเรียน การสอน โดยให้โอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ศึกษาเรียนปนกับเด็กปกติในบางชั้นบางวิชาหรือทุกวิชาตามความสามารถของเด็กแต่ละคน

7. บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หมายถึงผู้ที่มีบทบาทต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการเรียนร่วม

ความรู้สึกหรือความคิดของบุคคลต่าง ๆ ย่อมแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะเรื่องที่ไม่ได้จำกัดความหรือมีขอบเขตจำกัด ยิ่งมากเรื่องมากคนก็ยิ่งมากความคิดเห็นต่างกันออกไป แต่ถ้าได้มีการวิเคราะห์เจาะจงลงไปในประเด็นที่เหมือนกัน หรือในหัวข้อที่เหมือนกัน ก็อาจทำให้มีแนวความคิดเดียวกันได้ โดยเฉพาะในเรื่องของคุณธรรม ความมีเมตตากรุณา ซึ่งเป็นนิสัยของคนไทยที่มีอะไรเหมือน ๆ กันหลายอย่าง เช่นเรื่องของความมีคุณธรรม มีความเห็นใจซึ่งกันและกันมีความเมตตาปราณี สงสาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นแรงจูงใจ หรือแรงผลักดัน ที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ของสังคมที่แตกต่างกันและจะเป็นแรงสนับสนุนที่จะช่วยลดช่องว่างของสังคมในการพัฒนาการศึกษา การศึกษาได้เปิดโอกาสให้กับคนทุกคนได้มีโอกาสที่จะศึกษาหาความรู้ โดยเท่าเทียมกัน แต่ก็มีบุคคลบางกลุ่มหรือบางจำพวกที่เขาไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาเหมือนกับคนทั่ว ๆ ไป เป็นเพราะเหตุใด เป็นเพราะว่าเขาเหล่านั้น เป็นคนที่มีความต้องการพิเศษ คนที่มีความต้องการพิเศษนี้เขาเกิดมาเพราะตั้งใจให้พิการหรือแต่ก็เปล่า ไม่มีใครที่จะกำหนดความพิการของคนได้ เขาต้องถูกสังคมตัดขาดด้วยเหตุของความพิการ บัจฉัยหลาย ๆ อย่าง ซึ่งทำให้เขาเหล่านั้น เป็นผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา เขาไม่ได้เข้าเรียนเหมือนกับเด็กอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความต้องการ ปัญหา และเจตคติของผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยเป็นตามลำดับขั้นตอนผู้วิจัยได้แยกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ไว้เป็นข้อ ๆ เพื่อความสะดวกในการศึกษาพิจารณา ทำความเข้าใจทฤษฎีและผลการวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
  - 1.1. ความหมายของเด็กพิเศษ
  - 1.2. ความหมายของการศึกษาพิเศษ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ

1.1 ความหมายของเด็กพิเศษ

เด็กพิเศษ (Exceptional Children) คำนี้ในวงการการศึกษาพิเศษของประเทศไทยมีใช้กันอยู่หลายคำ เช่น เด็กปกติ เด็กพิการ เด็กพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กที่มีความบกพร่อง ซึ่งคำที่ใช้กันนี้ต่างก็มีความหมาย หมายถึงเด็กกลุ่มเดียวกันทั้งสิ้น โดยให้ความหมายของคำต่อไปนี้ คือ ศรียา นิยมธรรม (2533 : 42) ให้ความหมายของเด็กพิเศษไว้ว่าเด็กพิเศษ หมายถึงเด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนตามปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษให้เหมาะกับลักษณะและความต้องการ

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 2) ให้ความหมายของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษไว้ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างไปจากเด็กปกติ ในด้านเนื้อหา วิธีการ และการประเมินผล

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 12) ให้ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษหมายถึง เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษเนื่องจากเหตุบกพร่องทางร่างกายสติปัญญาอารมณ์ รวมถึงเด็กฉลาด

จากความหมายข้างต้นเด็กพิเศษหมายถึงเด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ จึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการ ทั้งในด้านเนื้อหา วิธีการ และการประเมินผล

1.2 ความหมายของการศึกษาพิเศษ

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการศึกษาพิเศษดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 3) ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึงการศึกษาที่จัดสำหรับเด็กปัญญาเลิศเด็กปัญญาอ่อนเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้และเด็กพิการซ้ำซ้อนซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจรับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้กับเด็กปกติ

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 12) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่าการศึกษาพิเศษคือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งหมายถึงเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากเหตุความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ รวมถึงเด็กฉลาด

สมิธ และคนอื่น ๆ (Smith and others. 1983 : 9) ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษคือ วิชาชีพที่เกี่ยวกับการจัดการ ตัวแปรต่าง ๆ ทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่การป้องกันการลดหรือการจำกัดสภาพต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความบกพร่องสำคัญต่าง ๆ ในด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางสติปัญญาทางการสื่อความหมายทางการเคลื่อนไหวทางสังคมและทางอารมณ์ของเด็ก

จากความหมายของการศึกษาพิเศษดังกล่าว สรุปว่า การศึกษาพิเศษหมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กทุกประเภท ให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เนื่องจากเหตุบกพร่อง ทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา รวมถึงเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่าปกติให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายอารมณ์ และความสามารถของแต่ละบุคคล ให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้ศึกษาประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีหลายท่าน เช่น ศรียา นิยมธรรม (2533 : 13) ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 10) และคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 13-14) จำแนกประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
4. เด็กที่มีความพิการทางร่างกายและมีความบกพร่องทางสุขภาพ
5. เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด
6. เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์/พฤติกรรม
7. เด็กที่ด้อยความสามารถทางสติปัญญา
8. เด็กปัญญาเลิศ

ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในฐานะผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาได้จัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งหมด 3 ประเภท ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 37)

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น

ต่อมา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการดำเนินโครงการทดลองการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เพิ่มขึ้นอีก 3 ประเภท คือ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
3. เด็กปัญญาเลิศ

สรุปเมื่อสิ้นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะสามารถดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิเศษได้เข้าเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษา รวมทั้งสิ้น 6 ประเภท คือ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
5. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (L.D.)
6. เด็กปัญญาเลิศ

สำหรับพื้นที่ในการดำเนินงาน โครงการกำหนดเป้าหมายไว้ให้สามารถดำเนินการ ได้ครบทุกจังหวัด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

2534 : 38)

วิธีการจัดการศึกษาพิเศษหรือรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิเศษแต่ละประเภทนั้น สิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ดำเนินการคือรูปแบบการจัดการศึกษาซึ่งจะต้องทราบว่าควรจัดในรูปแบบใดจะช่วยให้การดำเนินการลุล่วงตามจุดหมายที่วางไว้ได้

ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 16-17) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษไว้ว่า การจัดการศึกษาพิเศษอาจจัดในรูปแบบต่าง ๆ ตามสภาพและความต้องการของเด็กแต่ละคน แต่ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เด็กจะได้รับรูปแบบดังกล่าวมีดังนี้

1. การจัดรูปแบบโรงเรียนเฉพาะหรือโรงเรียนพิเศษ

การจัดรูปแบบนี้อาจจัดเป็นโรงเรียนพิเศษเฉพาะตามประเภทความพิการแบบเต็มเวลา ครึ่งเวลา โดยจัดเป็นโรงเรียนประจำหรือไป - กลับ เด็กพิเศษบางประเภทจำเป็นต้องอยู่ในโรงเรียนพิเศษโดยเฉพาะทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสภาพความพิการและระดับความพิการ ตลอดจนความพร้อมด้านอื่น ๆ ของตัวเด็กเอง

2. การจัดการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติอาจกระทำได้หลายลักษณะ ดังนี้

2.1. เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่จะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาดและมีความพร้อมในด้านการเรียน ตลอดจนวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคม

2.2. เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษาการเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรกกล่าวคือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือ ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่า ครูที่ปรึกษา ครูประเภทนี้ไม่ทำการสอนโดยตรง แต่ให้คำแนะนำแก่ครูที่สอนเด็ก เช่น แนะนำชี้แจงให้ครูที่สอนชั้นเรียนร่วมเข้าใจความต้องการ และความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอน ตลอดจนการปฏิบัติต่อเด็ก จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก และช่วยประเมินผลพัฒนาการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น

2.3. เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติและรับบริการจากครูเวียนสอนเป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติและรับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ ความช่วยเหลือแก่เด็กเนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละโรงเรียนไม่มากนัก (อาจประมาณ 2 - 3 คน ต่อโรงเรียน) ครูจึงเดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่ง เมื่อครบสัปดาห์ก็วนกลับมาสอนเด็กกลุ่มเดิมในโรงเรียนเดิมอีก จึงเรียกครูประเภทนี้ว่าครูเดินสอนหรือครูเวียนสอน

2.4. เรียนร่วมในชั้นปกติ และบริการจากครูเสริมวิชาการครูเสริมวิชาการคือ ครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการ วันละ 1 - 2 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนในห้องนี้จะต้องมีตารางเรียนที่กำหนดไว้แน่นอนครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กแต่ละประเภทของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษการสอนเด็กอาจกระทำเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติ เนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้วครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กประเภทนี้อีกด้วย

ห้องเสริมวิชาการ เป็นห้องที่มีขนาดเท่ากับห้องเรียน หรืออาจมีขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าห้องเรียนก็ได้ ในห้องนี้มีอุปกรณ์เครื่องมือ ตลอดจนเอกสารและหนังสือที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หากห้องนี้มีขนาดใหญ่ก็มีเครื่องมือและอุปกรณ์มาก และให้บริการแก่เด็กอย่างกว้างขวางอาจเรียกว่าเป็น ศูนย์วิชาการ

2.5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกัน เป็นกลุ่มเล็กมีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชายกเว้น บางวิชาที่เด็กต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษาและกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ

2.6. ชั้นพิเศษในโรงเรียน เป็นการจัดเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันได้เป็นกลุ่มเดียวกันและเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก

จากการศึกษาวิธีการจัดการศึกษาพิเศษ พอสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษมีรูปแบบดังต่อไปนี้ คือ

1. จัดในโรงเรียนเฉพาะหรือโรงเรียนพิเศษ
2. จัดชั้นเรียนพิเศษเฉพาะในโรงเรียนปกติ
3. จัดเด็กพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นปกติทุกวิชา
4. จัดชั้นเรียนเฉพาะและเข้ารับการเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นบางวิชา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วม

ความหมายของการเรียนร่วม การเรียนร่วมคือการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้มีโอกาสเรียนรู้และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม (2523 : 24) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมว่า การเรียนร่วมหมายถึงการเรียนรู้การเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อม ซึ่งเด็กพิการจะได้ปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านั้นต้องเกี่ยวข้องกับพัฒนาการต่าง ๆ ทุกด้าน เช่น ร่างกาย สังคมภาษา และสติปัญญา ทั้งยังหมายถึงการจัดโปรแกรมการศึกษารายบุคคลตามความต้องการและความสามารถของเด็กโดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กอย่างเหมาะสม โดยให้เด็กทุกคนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

การจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2500 กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการทดลองเรียนร่วมในโรงเรียนปกติขึ้นเป็นครั้งแรกในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร คือ โรงเรียนพญาไท วัดชนะสงคราม วัดพญา ยังวัดหนึ่งวัดนิมมานรดี สามเสนนอก และวัดชัยชนะสงคราม โดยจัดเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเท่านั้น ต่อมาปี พ.ศ.2507 มีการจัดการสอนคนตาบอดเรียนร่วมในโรงเรียนปกติขึ้น การจัดการเรียนร่วมได้พัฒนา จนมีการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขึ้นที่โรงเรียนพญาไท กระทั่งปี พ.ศ.2520 ได้มีการประกาศการใช้แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็กพิการว่า “เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางตามความเหมาะสม” (โครงการพัฒนาศึกษาอาเขียน. 2529 : 2)

จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนร่วม

โครงการพัฒนาการศึกษาอาเขียน (2529 : 3) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนร่วม ดังนี้คือ

1. เด็กพิการมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้านหรือไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลจนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับส่งทั้งเป็นการประหยัดพลังงานและเวลาของเด็กที่จะต้องใช้ในการเดินทาง โดยนำเวลานั้น ๆ มาใช้ฝึกหัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่จะดำรงในสิ่งปกติให้ดีที่สุดได้

2. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองไม่ต้องเสียเงินส่งบุตรพิการไปอยู่โรงเรียนประจำ
3. เด็กพิการได้มีชีวิตรอยู่ในครอบครัวกับบิดามารดาและญาติพี่น้องตามปกติมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ
4. เด็กพิการจะมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัว ให้เข้ากับสังคมได้ซึ่งนับว่าเป็นประสบการณ์ตรง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียน ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
5. เป็นการลดภาระของรัฐบาลเพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะต้องใช้งบประมาณมาก
6. สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กพิการ ว่ามีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติและช่วยให้เด็กพิการอยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นประโยชน์ได้

วิธีการจัดการเรียนร่วม

การจัดเด็กที่มีลักษณะพิเศษเข้าชั้นเรียนร่วมมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับระดับของความพิการโดยยึดหลักให้เด็กได้รับประโยชน์จากการเรียนร่วมมากที่สุด แต่บางประเภทก็ยังคงต้องให้เรียนในโรงเรียนเฉพาะ เช่นเด็กหูหนวกสนิท ถ้าจัดเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติจะไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่ เพราะเด็กจะมีปัญหาในการรับฟังและการสื่อความหมายในการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ได้ผลตามระดับการศึกษาจะเน้นวิธีที่เหมาะสมสำหรับเด็กหูหนวกสนิทควรจะเป็นโรงเรียนสอนคนหูหนวกโดยเฉพาะหรือถ้าจะให้เรียนร่วมก็ต้องเป็นการจัดชั้นพิเศษเฉพาะให้ในโรงเรียนปกตินั้น ๆ ส่วนในกรณีของเด็กหูตึงที่สามารถรับฟังและสื่อความหมายโดยการพูดได้ก็ควรจัดในแบบของการเรียนร่วมโดยให้เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการพิเศษ เช่น การแก้ไขการพูดหรือเรียนชั้นพิเศษเฉพาะในช่วงระยะหนึ่งก่อนและเมื่อสามารถสื่อความหมายด้านการพูดการฟังได้ดีแล้ว จึงส่งเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติต่อไปหรือสำหรับคนตาบอดต้องให้ความรู้เพื่อการอ่านและเขียนด้วยภาษาที่เหมาะสมกับคนตาบอดคืออักษรเบรลล์ โดยให้เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก่อนทั้งนี้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมกับเวลาและผู้สอนเสริมวิชาการจะบริการให้ได้ (อรอนงค์ สุวรรณกุล. 2525 : 27)

การจัดเด็กที่มีลักษณะพิเศษเข้าชั้นเรียน

การจัดเด็กที่มีลักษณะพิเศษเข้าชั้นเรียนมี 5 รูปแบบ โครงการพัฒนาศึกษาอาเขียน (2529 : 55)

1. เรียนร่วมในชั้นปกติโดยได้รับบริการพิเศษบ้าง หรือไม่ต้องรับบริการพิเศษเลยเนื่องจากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนถึงระดับที่ช่วยตนเองได้แล้ว
2. เรียนร่วมในชั้นปกติ และได้รับบริการพิเศษจากครูเดินสอน ครูที่ปรึกษาและหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
3. เรียนร่วมในชั้นปกติ และรับบริการพิเศษจากห้องเสริมวิชาการ
4. ชั้นพิเศษโดยส่งไปเรียนร่วมในชั้นปกติบางวิชา
5. ชั้นพิเศษสำหรับเด็กพิการแต่ละประเภทในโรงเรียนปกติ

ประโยชน์ของการเรียนร่วม

ประเทศที่เจริญมั่นคงและประเทศที่กำลังพัฒนา มีความเห็นตรงกันว่าการจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติมีผลดีเป็นอย่างยิ่งถือว่าการประหยัดเงินของรัฐประการหนึ่งเพราะไม่ต้องตั้งโรงเรียนขึ้นใหม่ กล่าวคือการตั้งโรงเรียนใหม่แต่ละแห่งจะต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้าง รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก การจัดชั้นเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการจัดการศึกษาอย่างหนึ่ง

ฮอทคิล (สุวิมล พุกประยูร และศรีสมร ทินานนท์. 2528 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkils. n.d.) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1. ทางด้านการเรียน เด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติโดยไม่มีข้อยกเว้น เช่น ถ้าเด็กเรียนในชั้นพิเศษครูก็มักจะให้ความพิเศษแก่เด็กมากเกินไปหรือตั้งความหวังไว้ค่อนข้างต่ำ เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ครูก็มักจะปล่อยเพราะถือว่าเด็กมีความบกพร่องถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนปกติเด็กก็ต้องปฏิบัติตามเด็กปกติเช่น พยายามทำงานให้เสร็จเหมือนคนอื่น เด็กจะได้รับทักษะต่าง ๆ มากขึ้น
2. ทางด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้นมีเพื่อนมากขึ้น ไม่เฉพาะแต่เพื่อนพิการเท่านั้น เพื่อนบ้านเข้าใจเด็กดีขึ้น ยอมให้ลูกของตนมาเล่นด้วย เพราะเด็กอยู่ในโรงเรียนเดียวกับลูกของตน

3. การเปลี่ยนเจตคติ เด็กปกติจะมีความเคยชินกับเด็กพิการมากขึ้น เพราะได้เรียนร่วมกัน จึงไม่เห็นว่าเป็นเด็กพิการเป็นมนุษย์ประหลาด น่ากลัว ขวนขั่นในท่าทาง และรูปร่างอีกต่อไป นอกจากนี้ เด็กยังเรียนรู้ว่า เด็กพิการต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้างและมีความเข้าใจต่อเด็กพิการดีขึ้นยอมรับ และแสดงความเอื้อเฟื้อมากขึ้น

4. ประหยัดงบประมาณของรัฐเมื่อเด็กพิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้รัฐก็ไม่จำเป็นต้องสร้างโรงเรียนพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กพิการ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณไปมาก เพียงแต่เพิ่มบุคลากรที่จำเป็นบางอย่าง ขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้นเช่น ครูสอนซ่อมเสริมหรือครูเวียนสอนหรือครูการศึกษาพิเศษในด้านการบริหาร ก็มีผู้บริหารของโรงเรียนปกติคนเดียวจึงเป็นการประหยัดในด้านงบประมาณของรัฐ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

ความหมายของเจตคติ

เดโช สนวนานนท์ (2512 : 25) นิยามของเจตคติว่า เจตคติเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีบุคคลสิ่งของสถานที่ หรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้นเจตคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในหน้าที่การงาน หรืออาชีพของตนได้

จรรยา สุวรรณทัต (2517 : 34) ศึกษาเจตคติของเด็กพิการ (ผู้วิจัยใช้คำว่า “เด็กพิการ”) ต่อความพิการ เจตคติของเด็กพิการต่อครู และต่อกันและกันผลการศึกษพบว่า ครูโดยส่วนรวมมีเจตคติดี เหมือนกันต่อเด็กพิการในด้านความประพฤติด้านสภาพร่างกาย จิตใจ และด้านเรื่องส่วนตัวของเด็กแต่ไม่พบความแตกต่างในด้านเจตคติแต่อย่างใด เรื่องแบ่งกลุ่มของครูตามอายุ จำนวนปีที่มีการสอนและการสอนและยังพบอีกว่าเด็กพิการแต่ละลักษณะมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนทั้งในด้านการสอนและการปกครอง ครูผู้สอนที่พิการมีเจตคติที่ดีต่อเด็กพิการในลักษณะเดียวกับเจตคติที่ดีนี้สูงกว่าครูปกติที่สอนเด็กพิการเสียอีก

ผลการวิจัยยังพบอีกว่าเด็กพิการแต่ละลักษณะ(ตาบอดหูหนวก แขนขาพิการ ปัญญาอ่อน และเด็กที่มีปัญหาทางด้านสังคม) มีความต้องการในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างจากเด็กปกติแต่อย่างใด ที่สำคัญได้แก่เด็กพิการต้องการให้เพื่อนและสังคมยอมรับตน ต้องการที่จะประสบผลสำเร็จต้องการมี

เพื่อน ทั้งเพื่อนที่พิการด้วยกัน และเพื่อนที่เป็นเด็กปกติ ต้องการความอิสระ ต้องการแสดงออก ต้องการมีอาชีพ เพื่อหาเลี้ยงตนเองต้องการที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคม และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของคนปกติ

เซดคักดี โฆวาสลินธุ์ (2520 : 21) นิยามของเจตคติว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น ใ้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ทั้งนี้มันขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม เจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นเด่นชัดในกรณีที่เป็นสิ่งเร้าทางสังคม ยังมีทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากนัก กล่าวคือตามหลักการศึกษาพิเศษเด็กเหล่านี้ไม่ต้องการความสงสารหรือเวทนา แต่ต้องการให้สังคมมองเขาในลักษณะที่เขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ให้เขาสามารถอยู่ในสังคมได้โดยไม่ถูกรังเกียจ จึงเป็นหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้การศึกษแก่สาธารณชนทั่วไปใ้บุคคลเหล่านั้นมีเจตคติทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถดำรงชีวิตในสังคมของคนปกติได้ เพราะไม่มีสังคมใด ไร้คนที่มีความบกพร่องทั้งร่างกายและจิตใจ

อรนุช หลินประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2520 : 18) ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญา และพบว่า

1. เจตคติต่อศักยภาพของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาผู้ปกครองมีความเชื่อว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความอดทน เป็นผู้สร้างภาระแก่พ่อแม่
2. ความเห็นใจของผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีความเห็นใจเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาและเชื่อว่าความบกพร่องทางกายเป็นสภาพที่น่าเศร้าใจ ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ต้องการยอมรับ ต้องการที่ฟังและควรสอนให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้
3. เจตคติต่อบุคลิกภาพของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าบุคคลเหล่านี้มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของคนทั่วไปกล่าวคือ เป็นคนไม่น่ากลัวแต่เป็นบุคคลที่น่าสนใจเพราะเขาเหล่านั้นชอบการแสดงออกชอบสนุก และเชื่อฟังบิดามารดา

4. เจตคติต่อต้านอื่น ๆ ผู้ปกครองของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา มีความเชื่อว่าความบกพร่องทางร่างกายเป็นเรื่องของเคราะห์กรรม ไม่ควรปกปิดสภาพความบกพร่องต่างๆในทางตรงข้าม ควรมีการเปิดเผย เพราะสภาพความบกพร่องไม่เป็นเรื่องที่น่าละอาย บุคคลเหล่านี้ควรดำรงชีวิตในสังคม ร่วมกับคนปกติจึงไม่ควรแยกเขาออกจากสังคมของคนปกติ ผู้ปกครองยังเชื่อว่าความบกพร่องทางร่างกายสามารถรักษาให้หายได้โดยแพทย์แผนปัจจุบัน

5. เจตคติต่อการศึกษาผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา และมีความเห็นว่ารัฐบาลควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กประเภทนี้ให้ทั่วถึงควรให้เด็กเข้าเรียนเมื่ออายุยังน้อย ควรจัดมีอาชีพสำหรับเด็กเหล่านี้ด้วย ผู้ปกครองเห็นด้วยที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษที่จัดตั้งขึ้นสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องโดยเฉพาะแต่ไม่แน่ใจที่จะส่งเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ดังนั้น จึงพอสรุปความหมายของเจตคติได้ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งหนึ่งภายหลังจากที่คนเราได้รับประสบการณ์นั้นมาแล้ว และจะแสดงออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ ด้านบวก ด้านลบ หรือเฉย ๆ

องค์ประกอบของเจตคติ

ลัดดา กิตติวิภาค (2525 : 4 - 5) กล่าวถึง องค์ประกอบของเจตคติว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. การเกิดเจตคติด้านความรู้ ความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เขาจะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือความรู้สึกที่มาจากข้อ 1 ทำให้เกิดการประเมินว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี ผลที่เกิดคือความรู้สึกอารมณ์ ซึ่งมีทั้งด้านบวกและด้านลบ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่แนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่มีความเหมาะสม จะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

การเกิดเจตคติ

1. การเกิดเจตคติด้านความรู้ความคิดเกิดจากการที่บุคคลรับและสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสังคม และมีการจัดประเภท หรือหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้รับเพื่อช่วยในการรับรู้ของบุคคล
2. การเกิดเจตคติด้านความรู้สึกเป็นอารมณ์หรือความรู้สึกที่สอดคล้องกับความคิดเกิดขึ้นจากการวางเงื่อนไขด้วยการให้รางวัลการลงโทษและความคุ้นเคยกัน
3. การเกิดเจตคติด้านพฤติกรรมเกิดจากการที่บุคคลทำตามความคาดหวังหรือบรรทัดฐานของสังคม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 63 - 64) กล่าวถึงการเกิดเจตคติโดยทั่ว ๆ ไปเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ในสังคม ซึ่งขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนนั้นแตกต่างกันแล้วแต่ชนิดลักษณะของเจตคติ บุคคลและสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เพราะเจตคติเกิดจากการเรียนรู้ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึงสาเหตุการเปลี่ยนแปลงเจตคติว่ามีสาเหตุจาก

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคล หรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรง หรือความกระทบกระเทือนใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับทัศนคติของคน
4. การรักษาทางจิตใจเพื่อให้เข้าใจเหตุผลผลให้ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรม

แมคไกว (Mcquire. 1980 : 1130 - 1187) อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ว่ามี 5 ขั้นตอน คือ

1. การใส่ใจ (Attention)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding)
4. การเก็บเอาไว้ (Retention)
5. การกระทำ (Action)

ลักษณะของเจตคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 270) กล่าวถึงลักษณะเจตคติว่า

1. ทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์
2. ทศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม
3. ทศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้
4. ทศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้

สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ

สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม (2525 : 96) กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ มีดังนี้ คือ

1. บิดามารดาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก เด็กย่อมมีความเอนเอียงไปทางบิดามารดาไม่มากก็น้อย
2. วัฒนธรรมภายในสังคมคนที่มีอาชีพต่างกัน อยู่ในชนชั้นของสังคมต่างกันหรือนับถือศาสนาต่างกันอย่าง่อมมีทศนคติต่างกัน
3. การศึกษา การเรียนในสถานศึกษาย่อมมีส่วนในการสร้างเจตคติของเด็ก
4. สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ย่อมมีอิทธิพลในการปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงเจตคติได้เช่นกัน

การวัดเจตคติ

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 111 - 113) กล่าวถึงวิธีการวัดเจตคติไว้ว่าในการที่จะทราบเจตคติของใครคนใดคนหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์สัมพัทธ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าจะเป็นอย่างไรนั้นทำได้โดยวิธีต่อไปนี้

1. ใช้แบบสอบถาม
2. สังเกต สัมภาษณ์ และบันทึก
3. ใช้สังคมมิติ
4. การใช้วิธีสร้างจินตนาการ

มาตราวัดเจตคติ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 372) กล่าวถึงความหมายมาตราวัดเจตคติว่า หมายถึงเกณฑ์ของข้อความจำนวนหนึ่งที่ใช้วัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และเป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างจะลึกซึ้ง ใช้วัดกับข้อมูลทางด้านจิต อารมณ์ (Affective Domain) และมาตราที่ใช้ในการวัดเจตคติที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป มีอยู่ 3 ชนิด คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน
2. วิธีของลิเคิร์ต
3. วิธีวัดเจตคติโดยใช้ความหมายของภาษา (วิธีของออสกูด)

ผู้วิจัยใช้การสร้างแบบสอบถามตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 372) กล่าวถึงขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายของการศึกษา
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษา
3. สร้างข้อความให้ครอบคลุมคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของสิ่งที่จะศึกษา
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้นโดยสร้างข้อความเอง และนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ

ตรวจสอบ

5. ทำการทดลองขั้นต้นก่อนนำไปใช้จริง
6. กำหนดให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวเลือก โดยทั่วไปนิยมกำหนดคะแนนเป็น 5,4,3,2,1 (หรือ 4,3,2,1,0) สำหรับข้อความทางบวก และ 1,2,3,4,5 (หรือ 0,1,2,3,4) สำหรับข้อความทางลบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความต้องการ ปัญหาและเจตคติของผู้บริหารโรงเรียนครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ

งานวิจัยต่างประเทศ

อีแวน (Evan.1981) ทำการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาและพบว่าผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่เด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเจตคติในทางบวกต่อเด็กพิเศษ ตัวแปรสำคัญที่ทำให้เจตคติของผู้ปกครองเด็กแตกต่างกันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อายุของเด็กพิเศษ เพศของเด็กพิเศษ และความรู้ของผู้ปกครองของเด็กพิเศษส่วนเจตคติต่อการเรียนร่วมนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเรียนร่วมและเห็นว่าการจัดการศึกษาแบบนี้เป็นผลดีต่อเด็ก

แพตตัน (Patton. 1984) ศึกษาเจตคติของอาจารย์ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยชุมชนแห่งหนึ่งในมลรัฐเวอร์จิเนีย ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยชุมชนแห่งนี้ มีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษตัวแปรสำคัญ 2 ตัว ที่ทำให้เจตคติของอาจารย์แตกต่างกัน เพศของอาจารย์และการปฐมนิเทศอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อาจารย์หญิงมีเจตคติต่อเด็กในทางบวกมากกว่าอาจารย์ชาย อาจารย์ที่เคยสอนจิตวิทยา หรือมีพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อนมีเจตคติต่อเด็กในทางบวกมากกว่าอาจารย์อื่น ๆ

เคลเลอร์ (Keller. 1987) ศึกษาเจตคติของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญาพบว่าครูใหญ่ ศึกษาพิเศษ ครูการศึกษาพิเศษ มีเจตคติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาไม่แตกต่างกันครูใหญ่และศึกษาพิเศษก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาควรเรียนร่วมกันกับเด็กปกติแต่ครูการศึกษาพิเศษมีความเห็นว่าห้องเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาควรแยกออกจากกันแต่ควรอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

วาร์ดานี (Wardani. 1988) สำรวจเจตคติของครูการศึกษาพิเศษกับครูที่สอนปกติในเกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการเรียนร่วม การสำรวจ พบว่าครูการศึกษาพิเศษมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในทางบวกมากกว่าครูที่สอนเด็กปกติ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 3 ขวบขึ้นไป ที่มีเจตคติในทางบวก ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 2 ปี ครูที่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นเด็กที่มีความ

ต้องการพิเศษ ครูชายมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าครูสตรี โดยภาพรวมแล้วครูส่วนมากในเกาะบาห์มีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ

บาร์เบอร์ (Barber.1989) ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองเด็กระดับอนุบาลที่มีต่อการเรียนร่วมในรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองของเด็กปกติมีเจตคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่า ตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนร่วม คือความรู้ความเข้าใจ ของผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษหากผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นอย่างดีแล้วผู้ปกครองส่วนมากมีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับบุตรของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถตั้งความหวังให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด *

จัพเฟอร์ (Juffer. 1991) ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีต่อการเรียนร่วมในรัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่พอใจในโครงการเรียนร่วมที่ทางการจัดให้ซึ่งเป็นโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติแต่ยังมีผู้ปกครองส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนน้อยไม่พอใจกับโครงการเรียนร่วมแบบเต็มเวลา (Full Integration) และต้องการให้บุตรของตนเรียนในชั้นพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ผู้วิจัยยังพบอีกว่าเจตคติต่อการเรียนร่วมมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อวิธีอบรมเลี้ยงดูบุตรของผู้ปกครอง กล่าวคือผู้ปกครองที่เลี้ยงลูกแบบตามใจมีทัศนคติในทางลบต่อการเรียนร่วมเต็มเวลามากกว่าผู้ปกครองที่เลี้ยงลูกแบบประชาธิปไตยผู้ปกครองกลุ่มแรกมีความประสงค์จะให้บุตรเรียนในห้องพิเศษซึ่งเป็นห้องสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ส่วนผู้ปกครองกลุ่มหลังต้องการให้บุตรของตนเรียนร่วมเต็มเวลา

มัลลินิกซ์ (Mulinix. 1994) ศึกษาเจตคติของครูใหญ่ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมและพบว่า ครูใหญ่ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม (Participatory Style) มีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ แต่ครูใหญ่ที่มีความเป็นผู้นำแบบผูกขาดรวมอำนาจ (Authoritarian Style) มีเจตคติในทางลบต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

งานวิจัยในประเทศ

อรนุช หลินประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2520 : 51) ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญา พบว่า

1. เจตคติต่อศักยภาพของผู้ที่มีความบกพร่อง ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญา เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความอดทน เป็นผู้สร้างภาระแก่บิดามารดา

2. ความเห็นใจของผู้ปกครองผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นใจเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญาเชื่อว่าความบกพร่องทางด้านร่างกายเป็นสภาพที่น่าเศร้าใจเป็นบุคคลที่น่าสงสารต้องการการยอมรับต้องการที่ฟังและควรสอนให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้

3. เจตคติต่อบุคลิกภาพของผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญาผู้ปกครองมีความเชื่อว่าบุคคลเหล่านี้มีบุคลิกภาพที่ ฟังประสงค์ของคนทั่วไป กล่าวคือเป็นคนที่ไม่น่ากลัว แต่เป็นบุคคลที่น่าสนใจ เพราะเขาเหล่านั้นชอบการแสดงออกชอบสนุก และเชื่อฟังบิดา มารดา

4. เจตคติต่อด้านอื่น ๆ ผู้ปกครองของผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญา มีความเชื่อว่า ความบกพร่องของร่างกายเป็นเรื่องของเคราะห์กรรมไม่ควรปกปิดสภาพความบกพร่องต่าง ๆ ในทางตรงกันข้าม ควรมีการเปิดเผย เพราะสภาพความบกพร่องเป็นเรื่องที่ไม่น่าละอาย บุคคลเหล่านี้ ควรดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับคนปกติ จึงไม่ควรแยกเขาออกจากสังคมของคนปกติ ผู้ปกครองยังเชื่อว่า ความบกพร่องทางด้านร่างกายสามารถรักษาให้หายได้ โดยแพทย์แผนปัจจุบัน

5. เจตคติต่อการศึกษาผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสติปัญญาและมีความเชื่อว่า รัฐควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กประเภทนี้ให้ทั่วถึงควรให้เด็กเข้าเรียนเมื่ออายุยังน้อยควรจัดฝึกอาชีพสำหรับเด็กเหล่านี้ด้วยผู้ปกครองเห็นด้วยที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษที่จะตั้งขึ้นสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องโดยเฉพาะ แต่ไม่แน่ใจที่จะส่งเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ศรียา นิยมธรรม และคนอื่น ๆ (2526 : 73) ประเมินผลโครงการการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษาอาเขียนระยะครึ่งโครงการ เมื่อปี พ.ศ.2526 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของโครงการการศึกษาพิเศษ เนื่องมาจากโครงการพัฒนาศึกษาอาเขียนในด้านความก้าวหน้าของการดำเนินงานปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน สาเหตุของอุปสรรค ข้อขัดข้องในการดำเนินงานและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานโดยเน้นการประเมิน 2 ด้าน คือ ด้านการให้บริการด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่าการดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษ ตามโครงการพัฒนาศึกษาอาเขียน

ได้ช่วยในด้านการพัฒนาบุคลากรให้ดำเนินไปอย่างกว้างขวางและทั่วถึง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความรู้ของครู อาจารย์ ในโรงเรียนการศึกษาพิเศษก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่ต้องการในด้านการผลิตบุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษ เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา และนักการศึกษาพิเศษ ในปัจจุบันยังไม่เป็นการเพียงพอทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ บุคลากรควรจะได้รับ การสนับสนุนในการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 : 48) ศึกษาการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวโน้มความเป็นไปได้ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของผู้บริหารโรงเรียนต่อการจัดการเรียนร่วมเป็นไปในทางบวกถ้าได้รับการสนับสนุน ก็พร้อมที่จะดำเนินการได้ ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้สึกเมตตา สงสาร และให้ความช่วยเหลือเด็กทุกครั้งเมื่อมีโอกาส ถ้าจะให้จัดการเรียนร่วมจะเลือกจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นอันดับแรกสำหรับองค์ประกอบในการจัดการเรียนร่วมที่สำคัญ ได้แก่ การที่ผู้บริหารโรงเรียนได้ทราบนโยบายและวิธีการดำเนินโครงการส่วนการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า ปัญหาด้านบุคลากรเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดสำหรับครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีเจตคติและความคิดเห็นสอดคล้องกัน จากทุกภูมิภาคของประเทศ

อาจกล่าวโดยสรุปว่า เจตคติของบุคคลทั่วไปที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งของไทยและของต่างประเทศ มีลักษณะบางอย่างคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ในอดีตที่ผ่านมาหลายปีแล้วคนทั่วไปยังมีเจตคติในทางลบต่อเด็กประเภทนี้ ต่อมาเมื่อสังคมเจริญขึ้นผู้คนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น เจตคติของบุคคลทั่วไปต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนในทางบวกมากขึ้นดังจะเห็นได้จากงานวิจัยที่กล่าวแล้วในต่างประเทศ ครูผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนส่วนมากมีเจตคติทางบวกต่อเด็กประเภทนี้และต้องการเรียนร่วมส่วนในประเทศไทยผู้ปกครองบางคนยังมีเจตคติไปในทางตรงกันข้าม อาจกล่าวได้ว่า เจตคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาของสังคมดังเช่นสังคมที่เจริญแล้วเจตคติต่อเด็กประเภทนี้เป็นไปในทางบวกมากกว่า ดังนั้นในอนาคตสังคมไทยคงจะยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้นและยอมให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

จากเอกสารงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า เจตคติเป็นตัวกำหนดแนวทาง ในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เขาสามารถพัฒนาตนเองได้ถูกทาง ผู้วิจัยจึงศึกษาความต้องการปัญหาและเจตคติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มี

ความต้องการพิเศษว่ามีเจตคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างไรและแตกต่างกันในด้านใดบ้าง และเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง นำผลที่ได้รับจากการจัดการศึกษาเป็น เครื่องมือในการตัดสินใจและเตรียมเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความต้องการปัญหาเจตคติต่อการเรียนร่วมของครูที่สังกัดโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน แตกต่างกัน
2. ความต้องการปัญหาเจตคติต่อการเรียนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ในหัวข้อต่อไปนี้คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นครูและผู้ปกครองในโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมโดยมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดผู้วิจัยใช้ประชากรจาก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดโพคอย และโรงเรียนราชวินิต ซึ่งมีจำนวนครูและผู้ปกครองดังนี้

ครูผู้สอนโรงเรียนวัดโพคอย	จำนวน	11	คน	10
ครูผู้สอนโรงเรียนราชวินิต	จำนวน	129	คน	95
ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย	จำนวน	140	คน	33,80
ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต	จำนวน	3,087	คน	23,286

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนโรงเรียนวัดโพคอย จำนวน 10 คน ครูผู้สอนโรงเรียนราชวินิต จำนวน 95 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนวัดโพคอย จำนวน 33 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนราชวินิต 23 คน เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ผู้ปกครองนักเรียนปกติโรงเรียนวัดโพคอย จำนวน 80 คน

ผู้ปกครองนักเรียนปกติ โรงเรียนราชวินิต เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 286 คน จำนวนครูทั้ง 2 โรงเรียน จำนวน 105 คน จำนวนผู้ปกครองทั้ง 2 โรงเรียน จำนวน 422 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ชุด คือ

1. แบบสอบถามสำหรับครูสอน ✓
2. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองนักเรียน ✓

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน และแบบสอบถามในแต่ละชุด จะแตกต่างกันเฉพาะในตอนที่ 1 เท่านั้น

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบเช่น เพศอายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ

(Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหาและเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 60 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา และเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอย่างอิสระ

แบบสอบถาม 3 ชุด เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสำรวจเจตคติของ นิตยา นิลคูหา (2534 : 75 - 89) และจิรวดี วิจิตรานนท์ (2534 : 70 - 79) และฐานิยา บุญยเกียรติ (2538 : 244 - 258)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำรา และวารสารวิชาการ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ความต้องการปัญหา และเจตคติ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถาม ความต้องการ ปัญหาและเจตคติ ลักษณะเป็นข้อความที่มีมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวนด้านละ 20 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วมของเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง และประเมินคุณภาพแบบสอบถามรายข้อ โดยใช้โครงสร้าง IOC
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองกับครูและผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ครูและผู้ปกครอง 40คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา [α - Coefficient] ตามวิธีของครอนบาค [Cronbach] ได้ค่าความเชื่อมั่นในกลุ่มครู .96 และในกลุ่มของผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนวัดโพคอย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี กับผู้บริหารโรงเรียนราชวินิต สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พร้อมนัดวันและเวลาเก็บแบบสอบถามคืน
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ขอความร่วมมือถึงครูและผู้ปกครองโรงเรียนราชวินิตกับโรงเรียนวัดโพคอย พร้อมนัดเวลาเก็บแบบสอบถามคืน
3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืน ตามวันและเวลาที่นัดหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
แบบสอบถามตอนที่2 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า [Rating Scale] ตามแบบของลิเคิร์ต [Likert] โดยกำหนดคะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

สำหรับการแปลความหมายข้อมูล ใช้ตามแนวของ เบสท์ (Best, 1981 : 179 - 187) ดังนี้

ข้อคำถามในทางบวก

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับน้อยมาก/ไม่ดีอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับน้อย/ไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับมาก/ดี

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับมากอย่างยิ่ง/ดีอย่างยิ่ง

ข้อคำถามในทางลบ

คะแนนเฉลี่ย 5.00-4.50 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับน้อยมาก/ไม่ดีอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 4.49-3.50 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับน้อย/ไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 3.49-3.50 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.49-1.50 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับมาก/ดี

คะแนนเฉลี่ย 1.49-1.00 หมายถึง มีความต้องการ ปัญหาและเจตคติ
ในระดับมากอย่างยิ่ง/ดีอย่างยิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536.)
3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536.)
4. เปรียบเทียบตัวแปรระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - testแบบกลุ่มอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์

ในการนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้เพื่อสามารถสื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ตอนที่ 2 ความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียน
ในโรงเรียนวัดโพคอยกับโรงเรียนราชวินิตที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มครูกับกลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้ปกครอง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอในรูปของตาราง ดังนี้

ตาราง 1 ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ครู	ผู้ปกครอง
วัดโพคอย	10	113
ราชวินิต	95	309
รวม	105	422

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตาราง 2 ถึง ตาราง 3

ตาราง 2 สถานภาพของครูที่สอนในโรงเรียน ที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	5	4.76
หญิง	100	95.24
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	32	30.48
30 - 40 ปี	18	17.14
40 ปีขึ้นไป	55	52.38
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	9.52
ปริญญาตรี	92	87.62
สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.86
4. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารโรงเรียน	-	-
ครูผู้สอน	105	100
5. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 2 ปี	2	1.91
2 - 5 ปี	9	8.57
5 ปีขึ้นไป	94	89.52

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
6. การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็ก		
เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	105	100
เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	105	100
เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา	-	-
อื่น ๆ (ถ้ามี)	-	-

จากตาราง 2 สถานภาพส่วนตัวครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 95.24) มีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 52.38) มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 87.62) ตำแหน่งครูผู้สอน มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 89.52) และเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ตาราง 3 สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	137	32.46
หญิง	285	67.54
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	36	8.53
30 - 40 ปี	161	38.15
40 ปีขึ้นไป	225	53.32
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	187	44.31
ปริญญาตรี	186	11.08
สูงกว่าปริญญาตรี	49	11.61
4. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารโรงเรียน	36	8.53
ครูผู้สอน	386	91.47

จากตาราง 3 ผู้ปกครองนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.54) และมีอายุ 40 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 53.32) มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 44.31) และในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 44.08) เป็นผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (ร้อยละ 8.53) และเป็นผู้ปกครองเด็กปกติ (ร้อยละ 91.47)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา และเจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ความต้องการของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 4 ถึง ตาราง 9

ตาราง4 ความต้องการของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ด้านการเรียนการสอน	4.32	0.65	มาก
2. ด้านหลักสูตร	4.14	0.80	มาก
3. ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่	4.20	0.71	มาก
4. ด้านบุคลากร	4.33	0.67	มาก
5. ด้านอื่น ๆ	4.34	0.71	มาก
รวม	4.27	0.62	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าครูมีความต้องการโดยภาพรวม และรายด้านในระดับมาก โดยครูมีความต้องการในด้านอื่น ๆ ในระดับมากเป็นอันดับแรกด้านบุคลากร ด้านการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ และด้านหลักสูตรในระดับมาก รองลงมาตามลำดับ

ตาราง 5 ความต้องการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของความ ต้องการ
1. จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.27	0.79	มาก
2. การทำโครงการและแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.21	0.7	มาก
3. การจัดเนื้อหาและกิจกรรม ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.30	0.79	มาก
4. จัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.32	0.85	มาก
5. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ กับความต้องการของครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.41	0.72	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
6. นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	4.35	0.73	มาก
7. มีการแจ้งผลการเรียนให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ และผู้ปกครองทราบ เป็นกรณีพิเศษ	4.35	0.75	มาก
รวม	4.32	0.65	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าครูมีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก โดยมีความต้องการในเรื่องการจัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอเป็นอันดับแรก เรื่องการนำ
ผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง และเรื่องการแจ้ง ผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบรองลงมา
ตามลำดับ

ตาราง 6 ความต้องการที่เกี่ยวกับหลักสูตรของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของความต้องการ
1. ปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน	4.17	0.85	มาก
2. มีการปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผล การเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.18	0.84	มาก
3. การปรับจุดประสงค์ใน ป.02 ที่ใช้สำหรับเด็กปกติให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.07	0.97	มาก
มาก	4.14	0.80	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าครูมีความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า มีความต้องการในเรื่องการปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลเป็นอันดับแรก เรื่องการปรับปรุงหลักสูตรและเรื่องการปรับจุดประสงค์รองลงมาตามลำดับ

ตาราง 7 ความต้องการเครื่องมือและอาคารสถานที่ของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.33	0.77	มาก
2. ให้มีสถานที่ที่สามารถส่งต่อหรือรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการได้อย่าง เหมาะสม	4.30	0.76	มาก
3. ปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพ ความต้องการของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	3.95	1.00	มาก
4. จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นและ เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ	4.24	0.86	มาก
รวม	4.20	0.71	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูมีความต้องการด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายชื่อ โดยครูมีความต้องการในเรื่องให้มีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษให้สอดคล้องเป็นอันดับแรก เรื่องให้มีสถานที่ที่สามารถส่งต่อ และเรื่องจัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็น รองลงมาตามลำดับ

ตาราง 8 ความต้องการด้านบุคลากรของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. พัฒนาศักยภาพให้มีความรู้และ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น	4.42	0.72	มาก
2. จัดการบริหารงานอย่างเป็นระบบมีระเบียบ และแบบแผน	4.34	0.70	มาก
3. จัดให้มีเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้ทำงาน ทุกประเภทที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	4.23	0.76	มาก
4. จัดครูเข้าสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความเหมาะสมกับความถนัดและ ความสามารถและเพียงพอต่อความ ต้องการ	4.32	0.78	มาก
รวม	4.33	0.67	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูมีความต้องการด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและ
รายชื่อ โดยครูมีความต้องการในเรื่องการพัฒนาบุคลากรเป็นอันดับแรก เรื่องการบริหารงานอย่างเป็น
ระบบ และเรื่องจัดครูเข้าสอนตามความถนัดตรงลงมา ตามลำดับ

ตาราง 9 ความต้องการในด้านอื่น ๆ ของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ให้ผู้ปกครองร่วมมือในการช่วยฝึกสอน ผู้ที่มีความต้องการพิเศษที่บ้านตามคำ แนะนำ	4.40	0.73	มาก
2. ให้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชน เพื่อสร้าง ความเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	4.29	0.79	มาก
รวม	4.34	0.71	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าครูส่วนมากมีความต้องการด้านอื่น ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าครูมีความต้องการในเรื่องให้ความร่วมมือในการช่วยฝึกสอนที่บ้านเป็น
อันดับแรก และเรื่องให้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชนเพื่อสร้างความเข้าใจ และยอมรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษ รองลงมา

2. ปัญหาของครูที่มีต่อเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนผลการวิเคราะห์
 ดังแสดงในตาราง 10 ถึง ตาราง 14

ตาราง 10 ปัญหาของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.70	0.66	มาก
2. ที่เกิดจากครู	3.90	0.74	มาก
3. ที่เกิดจากผู้ปกครอง	3.55	0.77	มาก
4. โดยทั่ว ๆ ไป	4.84	0.69	มาก
รวม	3.74	0.56	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ครูมีปัญหาโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ปัญหาโดยทั่วไป
 เป็นอันดับแรก ปัญหาที่เกิดจากครูและปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการ พิเศษรองลงมา

ตาราง 11 ปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. เด็กขาดความสนใจในบทเรียนและก่อปัญหา ในห้องเรียน	3.81	0.93	มาก
2. เด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียน และจดจำไม่ได้	3.79	0.97	มาก
3. เด็กไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้	3.46	0.91	ปานกลาง
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ อยู่นิ่งเฉยไม่ได้ เคลื่อนไหวอยู่เสมอ	3.47	0.78	มาก
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีอารมณ์โกรธ รุนแรง และแสดงออกโดยฉับพลัน และ รุนแรงเกินกว่าเหตุ	0.78	0.92	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
6. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มักถูกเพื่อน รังแกและล้อเลียน	3.43	0.96	ปานกลาง
7. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีปัญหาในการ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หรือติดต่อกับผู้อื่น	3.90	0.95	มาก
รวม	3.70	0.66	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่าครูมีปัญหาที่เกิดจากเด็กโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาในเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีปัญหาในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ เป็นอันดับแรก เรื่องเด็กขาดความสนใจและเรื่องเด็กไม่มีสมาธิในการเรียนรองลงมาตามลำดับ

ตาราง 12 ด้านปัญหาที่เกิดจากครู ของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ครูที่สอนต้องมีความอดทนสูง และมีความ เมตตาสูง จึงจะดำเนินการสอนได้	4.42	0.73	มาก
2. ครูไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่าธรรมชาติของการเรียน การสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ นั้นเป็นอย่างไร	3.57	1.13	มาก
3. ครูขาดขวัญและกำลังใจ	3.72	1.10	มาก
รวม	3.90	0.74	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่ามีปัญหาที่เกิดจาก โดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาในเรื่องครูที่ สอนต้องมีความอดทนสูงจึงจะสอนได้เป็นอันดับแรก เรื่องครูไม่เข้าใจ ธรรมชาติของเด็ก กับครูขาดขวัญและกำลังใจ เป็นอันดับรองลงมา ตามลำดับ

ตาราง 13 ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อันเนื่อง มาจากเหตุผลทางอาชีพและฐานะทาง เศรษฐกิจ	3.59	1.01	มาก
2. โรงเรียนสำหรับเด็กปกติไม่ยอมรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษเข้าเรียน	3.36	10.2	ปานกลาง
3. ผู้ปกครองกลัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะลำบากหรือไม่ปลอดภัยในการไปโรงเรียน	3.62	0.19	มาก
4. ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน หรือสิทธิทางการศึกษาที่เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษพึงได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ	3.64	1.02	มาก
รวม	3.35	0.77	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าครูมีปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครอง โดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูมีปัญหาในเรื่องผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิทางการศึกษา ที่เด็กพิเศษพึงได้รับเป็นอันดับแรก เรื่องผู้ปกครองกลัวเด็กลำบากหรือไม่ปลอดภัยในการไปโรงเรียน เรื่องผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา อันเนื่องมาจากเหตุผลทางอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นอันดับรองลงมา ตามลำดับ

ตาราง 14 ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปของครู ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. งบประมาณในการดำเนินการมีน้อยมาก	3.79	0.94	มาก
2. อุปกรณ์กีฬากลางแจ้งและในร่มไม่สอดคล้อง กับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.71	1.01	มาก
3. ไม่มีสถานศึกษาหรือไม่มีหน่วยงานภายใน ชุมชนที่ผู้พิการอาศัยอยู่ จัดการศึกษาพิเศษ แบบเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	3.64	0.91	มาก
4. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ได้ทราบถึง แหล่งบริการต่าง ๆ ตรวจรักษา มีน้อยเกินไป	3.98	0.75	มาก
5. ไม่มีสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายใน ชุมชนที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษอาศัยอยู่ ยอมรับเด็กพิการเข้าทำงาน	3.96	0.76	มาก
6. ไม่มีบริการแนะแนวหรือจัดหางานให้แก่ ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ	3.95	0.79	มาก
รวม	3.84	0.69	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าครูมีปัญหาโดยทั่ว ๆ ไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
รายข้อพบว่า ปัญหาในเรื่องการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบแหล่งบริการต่าง ๆ เป็นอันดับแรก
เรื่องไม่มีสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายในชุมชนที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษอาศัยอยู่ยอมรับ
ผู้พิการเข้าทำงานกับเรื่องไม่มีบริการแนะแนวเพื่อจัดหางานให้แก่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ รองลงมา
ตามลำดับ

3. เจตคติของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนผลการวิเคราะห์
ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 เจตคติของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.67	0.64	ดี
2. ที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม	3.58	0.75	ดี
3. โดยทั่วไป	3.55	0.77	ดี
รวม	3.74	0.56	ดี

จากตาราง 15 แสดงว่าครูมีเจตคติ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี เจตคติที่มีต่อ
เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นอันดับแรก เจตคติที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วมกับเจตคติโดยทั่วไป
อยู่ในระดับรองลงมาตามลำดับ

4. ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 16 ถึงตาราง 20

ตาราง 16 ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ด้านความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของความต้องการ
1. ด้านการศึกษา	4.49	0.44	มาก
2. ด้านพฤติกรรม	4.41	0.50	มาก
3. ด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียน	4.33	0.46	มาก
4. ด้านอื่น ๆ	3.72	0.58	มาก
รวม	4.10	0.37	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ความต้องการด้านการศึกษา ด้านพฤติกรรม ด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนและความต้องการด้านอื่น ๆ ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 17 ความต้องการด้านการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ความสนใจ ชักถามการบ้านของเด็ก	4.72	0.47	มากอย่างยิ่ง
2. การหาหนังสือประกอบการเรียนหรือหนังสือ อ่านเล่น	4.29	0.79	มาก
3. การเตือนให้เด็กทบทวนบทเรียน	4.58	0.56	มากอย่างยิ่ง
4. การจัดที่ให้เด็กดูหนังสือ	4.36	0.66	มาก
รวม	4.49	0.44	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้ปกครองมีความต้องการโดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณา
รายชื่อพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการในเรื่องสนใจชักถามการบ้านของเด็ก และมักเตือนให้เด็ก
ทบทวนบทเรียนในระดับมากอย่างยิ่งเป็นอันดับแรกและรองลงมา เรื่องจัดที่ให้เด็กดูหนังสือ เรื่องหา
หนังสือประกอบการเรียน ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการระดับมาก

ตาราง 18 ความต้องการด้านพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของความต้องการ
1. การเป็นที่ปรึกษาด้านการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ให้กับเด็ก	4.50	0.64	มากอย่างยิ่ง
2. การติดต่อสอบถามเรื่องเกี่ยวกับเด็กกับครูประจำชั้น	4.21	0.74	มาก
3. การให้ความเป็นกันเองกับเด็ก	4.51	0.58	มากอย่างยิ่ง
รวม	4.46	0.50	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการด้านพฤติกรรมโดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความต้องการด้านพฤติกรรมในเรื่องให้ความเป็นกันเองกับเด็ก และเรื่องเป็นที่ปรึกษาด้านการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ให้กับเด็กในระดับมากอย่างยิ่ง

ตาราง 19 ความต้องการด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียน	4.34	0.56	มาก
2. การให้ความร่วมมือในการเข้าประชุม	3.99	0.71	มาก
3. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก	4.42	0.64	มาก
4. การสนับสนุนเด็กในการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน เช่น การจัดการแสดง กีฬา	4.55	0.57	มากอย่างยิ่ง
รวม	4.33	0.46	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการในด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนโดยภาพรวมและรายชื่อในระดับมาก ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการในเรื่องสนับสนุนเด็กในการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน เช่น การจัดการแสดง กีฬา ในระดับมากอย่างยิ่ง เรื่องให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก เรื่องให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียนและให้ความร่วมมือในการเข้าประชุมในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 20 ความต้องการด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ไม่มีสถานศึกษาหรือไม่มีหน่วยงานภายในชุมชนที่ผู้พิการอาศัยอยู่ จัดการศึกษาพิเศษให้ตรงกับความต้องการพิเศษ	3.58	0.95	มาก
2. สถานรักษาความพิการเฉพาะทางมีน้อยเกินไป	4.13	0.78	มาก
3. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบถึงแหล่งบริการ ตรวจ รักษา มีน้อยเกินไป	4.11	0.77	มาก
4. โรงเรียนสำหรับเด็กปกติ ไม่ยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน	3.36	1.14	ปานกลาง
5. ไม่มีสถานประกอบการ หรือหน่วยงานภายในชุมชน ที่ผู้มีความต้องการพิเศษ อาศัยอยู่ ยอมรับผู้พิการเข้าทำงาน	3.49	1.01	ปานกลาง
6. ไม่มีบริการแนะนำเพื่อจัดหางานให้แก่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ	3.56	1.01	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
7. ผู้ที่มีความต้องการพิเศษมีปัญหาในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หรือติดต่อกับผู้อื่น	3.94	0.79	มาก
8. ผู้ปกครองกลัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะลำบากหรือไม่ปลอดภัยในการไปโรงเรียน	3.64	1.04	มาก
9. ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิทางการศึกษาที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษพึงได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ	3.63	1.00	มาก
รวม	3.72	0.58	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการในด้านอื่น ๆ โดยภาพรวมในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการในเรื่องสถานรักษาความพิการเฉพาะทางมีน้อยเกินไปเป็นอันดับแรก เรื่องการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบถึงแหล่งบริการตรวจ รักษา มีน้อยเกินไป และเรื่องผู้ที่มีความต้องการพิเศษมีปัญหาในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หรือติดต่อกับผู้อื่น รองลงมา

5. ปัญหาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 21 ถึง ตาราง 25

ตาราง 21 ปัญหาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ
ในโรงเรียน

ด้านปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ด้านการศึกษา	4.31	0.48	มาก
2. ด้านบริการและการจัดการ	4.09	0.63	มาก
3. ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้	4.10	0.56	มาก
4. ด้านอื่น ๆ	4.08	0.58	มาก
รวม	4.19	0.44	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาโดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณา
รายด้านพบว่า ผู้ปกครองปัญหาในการศึกษา ด้านบริการและการจัดการ ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ
เครื่องใช้ และปัญหาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 22 ปัญหาทางด้านการศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ให้มีระบบการส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพ	4.36	0.68	มาก
2. ให้มีสถานที่ ที่สามารถจะส่งต่อ หรือรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการได้อย่าง เหมาะสม	4.41	0.65	มาก
3. จัดหลักสูตรพิเศษสำหรับผู้ที่มีความต้องการ พิเศษค่อนข้างมากทั้งในการเรียนการสอน การฝึกอาชีพ	4.32	0.69	มาก
4. จัดบริเวณและสิ่งแวดลอมในโรงเรียนให้พร้อม ก่อนจัดการเรียนการสอน	4.32	0.67	มาก
5. จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นและ เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กที่มี ต้องการพิเศษ	4.27	0.74	มาก
6. จัดให้มีห้องเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	4.23	0.84	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
7. จัดให้มีห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	4.29	0.71	มาก
8. เตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษก่อนมีการเรียนการสอน	4.35	0.62	มาก
9. จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมในการจัดการเรียน การสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.27	0.68	มาก
รวม	4.31	0.48	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาทางการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองมีปัญหาทางการศึกษาในเรื่องให้มีสถานที่ที่สามารถจะส่งต่อหรือรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการได้อย่างเหมาะสมเป็นอันดับแรก และเรื่องให้มีระบบการส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพกับเรื่องเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนมีการเรียนการสอน รองลงมา

ตาราง 23 ปัญหาทางด้านบริการและการจัดการ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของความต้องการ
1. ให้มีการขยายบริการทุกด้านสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกไปสู่ชุมชนและแหล่งทุรกันดารมากขึ้น	4.30	0.80	มาก
2. ปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.16	0.82	มาก
3. จัดการเรียนการสอนโดยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ	3.80	1.01	มาก
รวม	4.09	0.63	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาทางด้านบริการและการจัดการ โดยภาพรวมในระดับมากเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ผู้ปกครองมีปัญหาในเรื่องให้มีการขยายบริการทุกด้านสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกไปสู่ชุมชนและแหล่งทุรกันดารมากขึ้นเป็นอันดับแรก และปัญหาเรื่องปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ รองลงมา

ตาราง 24 ปัญหาทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของผู้ปกครองนักเรียนมีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของความ ต้องการ
1. ไม่มีเครื่องช่วยหรือคนรับส่งในโรงเรียน	3.46	1.06	ปานกลาง
2. ให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างเพียงพอ	4.33	0.63	มาก
3. ปรับสภาพห้องน้ำให้เหมาะสมกับสภาพ ความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.26	0.73	มาก
4. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความ ต้องการของครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	4.35	0.65	มาก
รวม	4.10	0.56	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ โดยภาพรวมในระดับมากเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า เรื่องการจัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ กับความต้องการของครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรื่องให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเพียงพอ รองลงมา

ตาราง 25 ปัญหาทางด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. การคมนาคมระหว่างบ้านกับสถานศึกษา ไม่สะดวก	3.64	0.98	มาก
2. ให้มีกฎหมายคุ้มครองสำหรับผู้ที่มีความ ต้องการพิเศษโดยเฉพาะ	4.05	0.82	มาก
3. สร้างเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโครงการเรียนร่วม	4.29	0.64	มาก
4. สรรหาบุคลากรที่ทำงานสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่าง เหมาะสม	4.34	0.67	มาก
รวม	4.08	0.58	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาด้านอื่น ๆ โดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัญหาเรื่องสรรหาบุคลากรที่ทำงานสำหรับเด็กให้ปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอ เป็นอันดับแรก เรื่องสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโครงการเรียนร่วม รองลงมา

6. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียน

ด้านเจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ ความ ต้องการ
1. ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.56	0.49	ดี
2. ที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม	3.56	0.44	ดี
3. โดยทั่วไป	2.91	0.77	ปานกลาง
รวม	3.46	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 26 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนมีเจตคติโดยภาพรวมในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วมในระดับดี ส่วนเจตคติโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียน วัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิตที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

1.เปรียบเทียบความต้องการของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 27 ถึง ตาราง 32

ตาราง 27 เปรียบเทียบในด้านความต้องการของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ความต้องการ	โพคย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการเรียนการสอน	4.56	0.47	4.29	0.66	1.81
2. ด้านหลักสูตร	4.23	0.72	4.13	0.82	0.43
3. ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่	4.68	0.41	4.16	0.72	3.49**
4. ด้านบุคลากร	4.65	0.41	4.29	0.69	2.40**
5. ด้านอื่น ๆ	4.80	0.42	4.29	0.72	3.31**
รวม	4.59	0.42	4.24	0.63	2.34**

จากตาราง 27 พบว่าครูโรงเรียนวัดโพคยมีความต้องการโดยรวม ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่และด้านอื่น ๆ สูงกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความต้องการด้านบุคลากรสูงกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 28 เปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียนการสอนของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.40	0.52	4.25	0.81	0.80
2. การทำโครงการและแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.40	0.52	4.19	0.79	1.15
3. การจัดเนื้อหาและกิจกรรม ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.60	0.52	4.27	0.81	1.78
4. จัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.50	0.97	4.31	0.84	0.61
5. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการ ของครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.70	0.48	4.38	0.73	1.89

ตาราง 28 (ต่อ)

ความต้องการ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	4.70	0.48	4.32	0.75	2.25*
7. มีการแจ้งผลการเรียนให้เด็กที่มีความต้องการ พิเศษ และผู้ปกครองทราบเป็นกรณีพิเศษ	4.80	0.42	4.31	0.76	3.20**
รวม	4.59	0.47	4.29	0.66	1.81

จากตาราง 28 ครูโรงเรียนวัดโพคอยกับโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการด้านการเรียนการสอนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูโรงเรียนวัดโพคอย มีความต้องการในเรื่องการแจ้งผลการเรียนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองทราบเป็นกรณีพิเศษและในเรื่องการนำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 29 เปรียบเทียบความต้องการด้านหลักสูตร ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต
ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ให้สอดคล้องกับการ จัดการเรียนการสอน	4.20	0.92	4.17	0.85	0.10
2. มีการปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.40	0.52	4.16	0.87	1.30
3. การปรับจุดประสงค์ใน ป.02 ที่ใช้สำหรับ เด็กปกติให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	4.10	0.88	4.06	0.99	0.12
รวม	4.23	0.72	4.13	0.81	0.43

จากตาราง 29 ครูโรงเรียนวัดโพคอยและครูโรงเรียนราชวินิตมีความต้องการด้านหลักสูตร
ทั้งโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบความต้องการด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วม กับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.70	0.48	4.29	0.78	2.35*
2. ให้มีสถานที่ที่สามารถจะส่งต่อหรือรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษเข้ารับบริการได้อย่าง เหมาะสม	4.80	0.42	4.24	0.77	3.60**
3. ปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพ ความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.60	0.52	3.88	1.02	3.68**
4. จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นและ เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ	4.60	0.52	4.20	0.88	2.14*
รวม	4.68	0.41	4.16	0.72	3.49**

จากตาราง 30 ครูโรงเรียนวัดโพคอยมีความต้องการโดยรวมในเรื่องให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและ จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็น และเหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และมีความต้องการในเรื่องให้มีสถานที่ที่สามารถจะส่งต่อหรือรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการได้อย่างเหมาะสมกับปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 เปรียบเทียบความต้องการด้านบุคลากร ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต
ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น	4.70	0.48	4.39	0.73	1.82
2. จัดการบริหารงานอย่างเป็นระบบมีระเบียบและแบบแผน	4.70	0.48	4.31	0.72	2.33*
3. จัดให้มีเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้ทำงานทุกประเภทที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.40	0.52	4.21	0.78	1.04
4. จัดครูเข้าสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความเหมาะสมกับความถนัดและความสามารถและเพียงพอต่อความต้องการ	4.80	0.42	4.27	0.79	3.37**
รวม	4.65	0.41	4.29	0.69	2.4*

จากตาราง 31 พบว่าครูโรงเรียนวัดโพคอยมีความต้องการโดยรวม เรื่องการบริหารงานอย่างเป็นระบบมีระเบียบแบบแผนมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความต้องการเรื่องจัดครูเข้าสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความเหมาะสมกับความถนัดและความสามารถมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 32 เปรียบเทียบความต้องการด้านอื่น ๆ ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ให้ผู้ปกครองร่วมมือในการช่วยฝึกสอนผู้ที่มีความต้องการพิเศษที่บ้านตามคำแนะนำ	4.80	0.42	4.36	0.74	2.88*
2. ให้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชน เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.80	0.42	4.23	0.81	3.62**
รวม	4.80	0.42	4.29	0.72	3.31**

จากตาราง 32 พบว่าครูโรงเรียนวัดโพคอย มีความต้องการด้านอื่น ๆ ในภาพรวมกับเรื่องการรณรงค์ทางสื่อมวลชน เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเรื่องให้ผู้ปกครองร่วมมือในการช่วยฝึกสอนผู้ที่มีความต้องการพิเศษที่บ้านตามคำแนะนำมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบปัญหาของครูที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 33 ถึง ตาราง 37

ตาราง 33 เปรียบเทียบในด้านปัญหา ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ด้านปัญหา	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.69	0.59	3.70	0.67	-0.08
2. เกิดจากครู	3.70	0.66	3.93	0.74	-1.02
3. เกิดจากผู้ปกครอง	3.95	0.44	3.51	0.79	2.74*
4. โดยทั่วไป	4.27	0.39	3.80	0.71	3.27**
รวม	3.92	0.34	3.73	0.58	1.53

จากตาราง 33 พบว่าครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิตมีปัญหาโดยรวมไม่แตกต่างกัน ปัญหาโดยทั่วไป ครูโรงเรียนวัดโพคอยมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครอง ครูโรงเรียนวัดโพคอย มากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34 เปรียบเทียบในด้านปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของครูโรงเรียนวัดโพคอย กับครูโรงเรียนราชวินิตที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ปัญหา	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. เด็กขาดความสนใจในบทเรียนและก่อปัญหาในห้องเรียน	3.50	1.27	3.84	0.89	-0.83
2. เด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียน และจดจำไม่ได้	4.00	0.94	3.77	0.97	0.74
3. เด็กไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้	3.50	0.85	3.45	0.92	0.17
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ อยู่นิ่งเฉยไม่ได้ เคลื่อนไหวอยู่เสมอ	3.80	0.63	3.74	0.80	0.29
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีอารมณ์โกรธรุนแรง และแสดงอารมณ์โดยฉับพลัน และรุนแรงเกินกว่าเหตุ	4.30	0.68	3.73	0.93	2.45*

ตาราง 34 (ต่อ)

ปัญหา	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มักถูกเพื่อนรังแก และล้อเลียน	2.90	0.99	3.48	0.94	-1.78
7. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีปัญหาในการ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หรือติดต่อกับผู้อื่น	3.80	1.14	3.91	0.94	-0.28
รวม	3.69	0.59	3.70	0.67	-0.08

จากตาราง 34 พบว่า ครูโรงเรียนวัดโพคอยมีปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีอาการรุนแรงแสดงออกโดยฉับพลันและรุนแรงเกินกว่าเหตุมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 35 เปรียบเทียบปัญหาในด้านปัญหาที่เกิดจากครู ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิตที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูที่สอนต้องมีความอดทนสูง และมีความเมตตาสูง จึงจะดำเนินการสอนได้	4.50	0.53	4.41	0.75	0.49
2. ครูไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่าธรรมชาติของการเรียนการสอน ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นเป็นอย่างไร	3.00	1.05	3.63	1.13	-1.79
3. ครูขาดขวัญและกำลังใจ	3.60	1.27	3.74	1.08	-0.33
รวม	3.70	0.66	3.93	0.74	-1.02

จากตาราง 35 พบว่า ครูโรงเรียนราชวินิตและครูโรงเรียนวัดโพคอยมีปัญหาที่เกิดจากครูในเรื่องครูขาดขวัญและกำลังใจกับเรื่องครูไม่เข้าใจไม่รู้ว่าธรรมชาติของการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นเป็นอย่างไร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 เปรียบเทียบปัญหาในด้านปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองของครูโรงเรียนวัดโพคยกับครูโรงเรียนราชวินิตที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ปัญหา	โพคย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อันเนื่องมาจากเหตุผลทางอาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจ	4.30	0.68	3.52	1.05	3.28**
2. โรงเรียนสำหรับเด็กปกติ ไม่ยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน	3.30	0.95	3.37	1.03	-0.22
3. ผู้ปกครองกลัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะลำบาก หรือไม่ปลอดภัย ในการไปโรงเรียน	3.90	0.74	3.59	0.93	1.23
4. ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิทางการศึกษาที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษพึงได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ	4.30	0.48	3.57	1.04	3.939**
รวม	3.95	0.44	3.51	0.79	2.74*

จากตาราง 36 พบว่าครูโรงเรียนวัดโพคยมีปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอันเนื่องมาจากเหตุผลทางอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจ กับเรื่องสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิทางการศึกษาที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษพึงได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ ครูโรงเรียนวัดโพคยมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 37 เปรียบเทียบปัญหาในด้านปัญหาโดยทั่วไปของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. งบประมาณในการดำเนินการมีน้อยมาก	4.60	0.52	3.71	0.93	4.73**
2. อุปกรณ์กีฬาากลางแจ้งและในร่ม ไม่สอดคล้องกับสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.20	1.03	3.66	1.00	1.57
3. ไม่มีสถานศึกษา หรือไม่มีหน่วยงานภายในชุมชนที่ผู้พิการอาศัยอยู่ จัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.00	0.67	3.60	0.93	1.73
4. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ได้ทราบถึงแหล่งบริการต่าง ๆ ตรวจ รักษา มีน้อยเกินไป	4.20	0.63	3.96	0.76	1.13
5. ไม่มีสถานประกอบการ หรือหน่วยงานภายในชุมชน ที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษอาศัยอยู่ ยอมรับผู้พิการเข้าทำงาน	4.40	0.52	3.92	0.77	2.67*
6. ไม่มีบริการแนะแนวเพื่อจัดหางานให้แก่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ	4.20	0.63	3.93	0.80	1.27
รวม	4.27	0.40	3.80	0.71	3.27**

จากตาราง 37 พบว่า ครูโรงเรียนวัดโพคอยมีปัญหาโดยทั่ว ๆ ไปโดยภาพรวมเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า ปัญหาเรื่องงบประมาณในการดำเนินการมีน้อยมากมากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเรื่องไม่มีสถานประกอบการหรือหน่วยงานภายในชุมชนที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษอาศัยอยู่ยอมรับผู้พิการเข้าทำงาน ครูโรงเรียนวัดโพคอยมีปัญหามากกว่าครูโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

3. เปรียบเทียบเจตคติของครู ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 38

ตาราง 38 เปรียบเทียบ ในด้านเจตคติ ของครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิต ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

เจตคติ	โพคอย N = 10		ราชวินิต N = 95		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.78	1.51	3.65	0.66	0.72
2. ที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม	3.76	0.54	0.56	0.77	1.04
3. โดยทั่วไป	3.05	0.45	3.38	0.65	-2.08
รวม	3.55	0.43	3.53	0.61	0.14

จากตาราง 38 ครูโรงเรียนวัดโพคอยกับครูโรงเรียนราชวินิตมีเจตคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน โดยภาพรวมและรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 39 ถึงตาราง 43

ตาราง 39 เปรียบเทียบในด้านความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ความต้องการ	โพศอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการศึกษา	4.30	0.45	4.56	0.42	-5.37**
2. ด้านพฤติกรรม	4.22	0.52	4.47	0.48	-4.55**
3. ด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียน	4.28	0.55	4.34	0.43	-1.13
4. ด้านอื่น ๆ					
รวม	3.99	0.42	4.13	0.34	-3.18**

จากตาราง 39 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการในภาพรวม โดยมีความต้องการทางด้านการศึกษาและความต้องการทางด้านพฤติกรรม มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพศอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความต้องการทางด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนและความต้องการด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตาราง 40 เปรียบเทียบความต้องการด้านการศึกษของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	โพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนใจ ชักถามการบ้านของเด็ก	4.65	0.49	4.75	0.46	-1.96
2. การหาหนังสือประกอบการเรียนหรือหนังสืออ่านเล่น มาให้เด็กอ่าน	3.82	1.05	4.46	0.58	-6.10**
3. การเตือนให้เด็กทบทวนบทเรียน	4.46	0.63	4.62	0.52	-2.54*
4. การจัดที่ให้เด็กดูหนังสือ	4.26	0.70	4.40	0.40	-1.83
รวม	4.23	0.45	4.56	0.42	-5.37**

จากตาราง 40 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการด้านการศึกษา โดยภาพรวมมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความต้องการเรื่องหาหนังสือประกอบการเรียนหรือหนังสืออ่านเล่นมาให้เด็กอ่านและความต้องการเรื่องการเตือนให้เด็กทบทวนบทเรียนมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความต้องการเรื่องชักถามการบ้านของเด็ก เรื่องจัดให้เด็กดูหนังสือ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 41 เปรียบเทียบความต้องการด้านพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	โพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเป็นที่ปรึกษาด้านการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ให้กับเด็ก	4.35	0.62	4.55	0.64	-2.83**
2. การติดต่อสอบถามเรื่องเกี่ยวกับเด็กกับครูประจำชั้น	4.00	0.86	4.28	0.68	-3.15**
3. การให้ความเป็นกันเองกับเด็ก	4.30	0.58	4.59	0.56	-4.55**
รวม	4.22	0.52	4.47	0.48	-4.55**

จากตาราง 41 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการด้านพฤติกรรมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีความต้องการในเรื่องเป็นที่ปรึกษาด้านการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ให้กับเด็กเรื่องให้ความเป็นกันเองกับเด็กและเรื่องติดต่อสอบถามที่เกี่ยวกับเด็กกับครูประจำชั้นมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย

ตาราง 42 เปรียบเทียบความต้องการด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	ไพศอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียน	4.34	0.61	4.34	0.54	-0.10
2. การให้ความร่วมมือในการเข้าประชุม	4.26	0.68	3.89	0.69	4.89**
3. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก	4.15	0.79	4.52	0.54	-4.60**
4. การสนับสนุนเด็กให้เข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน เช่น การจัดแสดง กีฬา	4.37	0.66	4.62	0.52	-3.60**
รวม	4.28	0.55	4.34	0.43	-1.13

จากตาราง 42 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดไพศอยและโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนไม่แตกต่างกัน แต่รายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดไพศอยให้ความร่วมมือในการเข้าประชุมมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตแต่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ กับการสนับสนุนเด็กในการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนน้อยกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 43 เปรียบเทียบความต้องการด้านอื่น ๆของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ความต้องการ	ไพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ไม่มีสถานศึกษาหรือไม่มีหน่วยงาน ภายในชุมชนที่ผู้พิการอาศัยอยู่จัดการศึกษา พิเศษให้ตรงกับความต้องการพิเศษ	3.56	1.01	3.58	0.93	-0.23
2. สถานรักษาความพิการเฉพาะทางมีน้อย เกินไป	3.89	0.89	4.22	0.72	-3.62**
3. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบถึง แหล่งบริการ ตรวจ รักษา มีน้อยเกินไป	3.83	0.86	4.21	0.72	-4.20**
4. โรงเรียนสำหรับเด็กปกติ ไม่ยอมรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษเข้าเรียน	3.42	1.27	3.34	1.09	0.63
5. ไม่มีสถานประกอบการ หรือหน่วยงาน ภายในชุมชน ที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ อาศัยอยู่ ยอมรับผู้พิการเข้าทำงาน	3.44	1.11	3.50	0.98	-0.53
6. ไม่มีบริการแนะแนวหรือจัดหางานให้แก่ ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ	3.53	1.07	3.57	0.98	-0.36

ตาราง 43 (ต่อ)

ความต้องการ	โพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ มีปัญหาในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจหรือติดต่อกับผู้อื่น	4.02	0.76	3.91	0.80	1.25
8. ผู้ปกครองกลัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะลำบาก หรือไม่ปลอดภัยในการไปโรงเรียน	3.47	1.22	3.71	0.96	-1.86
9. ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิทางการศึกษาที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ พึงได้รับเท่าเทียมกับเด็กปกติ	3.73	0.99	3.56	1.00	1.36
รวม	3.65	0.61	3.74	0.56	-1.25

จากตาราง 43 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยและโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการด้านอื่นๆไม่แตกต่างกันแต่รายข้อพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการสถานรักษาความพิการเฉพาะทางและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งบริการตรวจรักษา มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. เปรียบเทียบปัญหาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 44 ถึง ตาราง 48

ตาราง 44 เปรียบเทียบปัญหาของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ด้านปัญหา	ไพศอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการศึกษา	4.16	0.50	4.36	0.46	-3.22**
2. ด้านบริการและการจัดการ	3.99	3.71	4.12	0.59	-1.74
3. ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้	3.98	0.55	4.14	0.56	-2.68**
4. ด้านอื่น ๆ	3.93	0.61	4.13	0.56	-2.99
รวม	4.06	0.46	4.24	0.43	-3.42**

จากตาราง 44 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตมีปัญหาในภาพรวม และปัญหาทางด้านการศึกษา ปัญหาทางด้านอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ปัญหาอื่น ๆ มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดไพศอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างในด้านบริหารและการจัดการ

ตาราง 45 เปรียบเทียบปัญหาการศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ปัญหา	ไพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ให้มีระบบส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	0.69	4.39	0.67	-1.96
2. ให้มีสถานที่ ที่สามารถจะส่งต่อ หรือ รับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการ ได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.76	4.45	0.60	-1.50
3. จัดหลักสูตรพิเศษสำหรับผู้ที่มีความต้องการ พิเศษ ค่อนข้างมาก ทั้งในการเรียน การสอน การฝึกอาชีพ	4.19	0.68	4.37	0.69	-2.45*
4. จัดบริเวณและสิ่งแวดลอมในโรงเรียน ให้พร้อมก่อนจัดการเรียนการสอน	4.13	0.76	4.39	0.61	-3.29**
5. จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นและ เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ	4.13	0.95	4.33	0.64	-2.10*
6. จัดให้มีห้องเรียนพิเศษ สำหรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ	4.22	0.83	4.23	0.84	-0.13

ตาราง 45 (ต่อ)

ปัญหา	ไพศอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.06	0.91	4.36	0.61	-3.40**
8. เตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนมีการเรียนการสอน	4.19	0.71	4.40	0.58	-2.93**
9. จัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.19	0.75	4.31	0.65	-1.53
รวม	4.19	0.50	4.36	0.46	-3.22**

จากตาราง 45 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีปัญหาทางด้านการศึกษา ในภาพรวมในเรื่องเตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนมีการเรียนการสอน เรื่องจัดบริเวณและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้พร้อมก่อนและเรื่องจัดให้มีห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดไพศอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเรื่องจัดหลักสูตรพิเศษสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษกับเรื่องจัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดไพศอยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 46 เปรียบเทียบปัญหาทางด้านบริการและการจัดการ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	โพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ให้มีการขยายบริการทุกด้าน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ออกไปสู่ชนบทและแหล่งทุรกันดารมากขึ้น	4.10	1.08	4.38	0.66	-2.57*
2. ปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.92	0.99	4.25	0.74	-3.18**
3. จัดการเรียนการสอนโดยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ	3.96	1.00	3.74	1.01	1.94
รวม	3.99	0.71	4.12	0.59	-1.74

จากตาราง 46 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยและโรงเรียนราชวินิตมีปัญหาทางด้านบริหาร และการจัดการโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายชื่อพบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตมีปัญหาเรื่องปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาในเรื่องให้มีการขยายบริการทุกด้านสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกไปสู่ชนบทและแหล่งทุรกันดารมากขึ้น มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 47 เปรียบเทียบปัญหาทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	โพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ไม่มีเครื่องช่วยหรือสอน รับส่งไปโรงเรียน	3.25	1.08	3.54	1.04	-2.49*
2. ให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างเพียงพอ	4.35	0.64	4.32	0.62	0.31
3. ปรับสภาพห้องน้ำให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.08	0.84	4.32	0.68	-2.75**
4. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความ ต้องการของครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	4.25	0.74	4.39	0.61	-1.81
รวม	3.98	0.55	4.14	0.56	-2.68**

จากตาราง 47 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้โดยภาพรวมและปัญหาเกี่ยวกับห้องน้ำ มากกว่าผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดโพคอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ปัญหาเรื่องไม่มีเครื่องช่วยหรือคนรับส่งไป - กลับโรงเรียน มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 48 เปรียบเทียบปัญหาทางด้านอื่น ๆ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหา	โพคอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การคมนาคมระหว่างบ้านกับสถานศึกษา ไม่สะดวก	3.43	1.17	3.71	0.90	-2.27*
2. ให้มีกฎหมายคุ้มครองสำหรับผู้ที่มีความต้องการ พิเศษโดยเฉพาะ	3.86	0.97	4.12	0.75	-2.62**
3. สร้างทัศนคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโครงการเรียนร่วม	4.25	0.64	4.30	0.64	-0.59
4. สรรหาบุคลากรที่ทำงานสำหรับเด็กที่มีความ ความต้องการพิเศษเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.19	0.77	4.39	0.61	-2.55*
รวม	3.93	0.61	4.13	0.56	-2.99**

จากตาราง 48 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการในภาพรวมและในเรื่องให้มีกฎหมายคุ้มครองสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรื่องสรรหาบุคลากรที่ทำงานสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอ เรื่องการคมนาคมระหว่างบ้านกับสถานศึกษาไม่สะดวกมีปัญหามากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 49

ตาราง 49 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

ด้านเจตคติ	ไพศอย N = 113		ราชวินิต N = 309		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	3.74	0.56	3.49	0.45	4.29**
2. ที่ต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม	3.75	0.51	3.49	0.39	4.86**
3. โดยทั่วไป	3.22	0.96	2.80	0.65	4.25**
รวม	3.67	0.51	3.39	0.36	5.37**

จากตาราง 49 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดไพศอย มีเจตคติที่ดีมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งโดยรวมและที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเจตคติโดยทั่วไป

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ของครูโรงเรียนวัดโพคอย

1. การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

1. ควรให้ครูประจำชั้นเด็กปกติ ได้มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนเด็กพิเศษและเข้าใจพฤติกรรม ธรรมชาติ อารมณ์ ของเด็กพิเศษ

2. ควรให้มีการจัดการเรียนร่วมทุกโรงเรียน ไม่จำกัดประเภทความบกพร่องยกเว้นความบกพร่องทางการมองเห็น

2. การบริการและการจัดการ

1. เด็กพิเศษควรได้รับการบริการอื่นๆเท่ากับเด็กปกติ อย่างเช่น ทางด้านสุขภาพอนามัย สุขภาพในช่องปาก การฉีดวัคซีนจากสถานอนามัย วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน เสื้อผ้า ควรติดตามผลการเรียนอย่างต่อเนื่องและมีที่รองรับในเรื่องอาชีพและการศึกษาต่อ

2. รัฐควรให้ความสนใจพร้อมกับปฏิบัติจริงในการให้บริการและการจัดการเกี่ยวกับงบประมาณและอาคารสถานที่ อัตรากำลังครูอุปกรณ์อื่นๆ มิให้โรงเรียนดำเนินการตามยถากรรม

3. ควรจัดหลักสูตรของเด็กพิเศษให้เด่นชัด มีหน่วยงานให้ความสนใจใส่ใจมากกว่าปัจจุบัน และติดตามเด็กพิเศษให้มาก จนกว่าเขาจะมีอาชีพ

3. บุคลากร

1. ควรหาบุคลากรที่มีอารมณ์ไม่รุนแรง ไม่ใช่ใครมีความรู้ก็สอนได้ และเป็นบุคคลที่ทำงานด้วยความจริงใจ ไม่หวังผลประโยชน์มากเกินไป

2. ควรจัดให้ครูสอนได้ไปศึกษาช้ดูงานเพื่อหาประสบการณ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และจัดสัมมนาครูผู้สอนการศึกษาพิเศษให้พบปะปีละ 1 ครั้ง และมีครูพี่เลี้ยงประจำชั้นเรียน

4. อาคารสถานที่

ห้องน้ำ ห้องส้วม ควรอยู่ในห้องเรียนเดียวกันและมีห้องเรียนเพียงพอ โต๊ะ เก้าอี้ให้เท่าจำนวนนักเรียน .

5. หลักสูตร

ขอให้มีความรู้การสอนเด็กพิเศษ มีหลักสูตรว่าหลังจากเรียนจบแต่ละระดับ ควรให้เด็กได้รับผลการเรียนระดับไหน ควรจัดได้เหมาะสมกับตัวเด็กและท้องถิ่น

6. การจัดการเรียนการสอน

เด็กที่สูญเสียการได้ยินเกินเกณฑ์การเรียนรู้ร่วม ควรให้ครูประจำชั้นเข้าไปช่วย

ในห้องเรียนปกติเมื่อมีการเรียนร่วม

7. อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

ควรเป็นสื่อที่เป็นรูปธรรม

8. การวัดและประเมินผล

ควรใช้ความสามารถของเด็กเป็นเกณฑ์บอกกับการพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น

ควรใช้เกณฑ์ความสามารถเฉพาะบุคคล

9. เรื่องอื่น ๆ

การรับเด็กเข้าเรียนในแต่ละปีการศึกษา โรงเรียนควรกำหนดเวลารับนักเรียนและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาของครูโรงเรียนราชวินิต

1. การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

1. เด็กบางคนมีความสามารถที่จะเรียนร่วมได้ แต่ในบางคนความบกพร่องทางการได้ยินอาจบกพร่องมากเกินไป

2. ควรเรียนร่วมเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5,6

3. ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ได้นำเด็กมาเรียนร่วม ปรากฏว่าไม่เหมาะสมทุกคน บางคนสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับเพื่อนเด็กปกติได้ แต่อีกหลายคนในบางเวลาควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ มักส่งเสียงเอะอะทั้งแก่งเพื่อน โดยเฉพาะเวลาไปร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน

4. ต้องพยายามปรับให้นักเรียนปกติเข้าใจนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

5. ควรจัดทุกโรงเรียน เด็กจะได้รู้จักการเข้าสังคมร่วมกับคนปกติทั่วไปได้ดี

6. ควรเรียนร่วมเฉพาะบางวิชาเท่านั้น ในวิชาทักษะควรให้แยกเรียนเฉพาะ

7. เป็นการดีสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้ใช้ชีวิตร่วมกับเด็กปกติ

8. ข้อดี คือเด็กจะได้รู้จักปรับตัวเข้ากับสังคม และสิ่งแวดล้อม ที่สัมพันธ์กับตัวเด็กได้
ข้อเสีย เด็กเรียนไม่ทัน ฟังไม่เข้าใจ เพราะบางโรงเรียนเด็กเรียนรวม ต้องเรียนรวมกับนักเรียนถึง 50
คน ซึ่งครูที่สอนไม่มีโอกาสที่จะเอาใจใส่เป็นพิเศษ ทำให้ผู้สอนผู้เรียน เกิดความเบื่อหน่ายซึ่งกัน
และกัน

9. การเรียนรวมจะทำให้เด็กพิเศษมีปมด้อยมากขึ้น จึงไม่ควรจัดให้มีการเรียนรวม

2. การบริการและการจัดการ

1. ควรนำนักเรียนมาเรียนรวมจำนวนน้อย ห้องหนึ่งควรมีไม่เกิน 1 - 2 คน

2. จัดเหมือนเด็กปกติ เพราะเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอย่างเดียว

3. ไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่าที่ควร

4. ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการบริการมากกว่าปกติ ทั้งความรักและ
การเอาใจใส่

5. ครูที่มีความสามารถโดยเฉพาะสอนแยกไปตามลำพัง แต่วิชาที่เรียนร่วมกับเด็ก
ปกติก็ใช้ครูปกติ

6. สำหรับโรงเรียน ถ้าโรงเรียนใดมีนักเรียนในแต่ละห้องมาก (40 - 50 คน) การบริการ
ต่อเด็กจะมีปัญหาเพราะครูจะดูแลไม่ทั่วถึง ครูประจำชั้นควรช่วยดูแลด้วย

3. บุคลากร

1. ครูในโรงเรียนบางคน จะไม่ยอมรับเด็กที่บกพร่องทางการได้ยินเข้าร่วมชั้นเรียน
เนื่องจากไม่ยอมรับภาระนอกเหนือจากเด็กปกติ

2. ควรเลือกบุคคลที่มีความรักและเมตตาต่อเด็ก

3. ควรให้ครูที่สอนได้มีความรู้พิเศษ ในการสอนเด็กพิเศษ

4. ถ้าเป็นอาจารย์โดยทั่วไปก็ไม่เหมาะ ควรมีบุคลากรที่เข้าใจ และเรียนรู้เด็กที่มี
ความต้องการพิเศษ

5. ต้องมีความรัก ความจริงใจกับเด็ก และคิดที่จะพัฒนาเด็กในทุกรูปแบบ

6. ไม่มีอาจารย์พิเศษทางด้านนี้ ส่วนอาจารย์ที่สอนไม่มีความสามารถเฉพาะทาง

7. ควรมีความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

8. ถ้ามีบุคลากรพอควรจะสอนเฉพาะเด็กพิเศษเท่านั้น แต่จะไปให้เรียนรวมได้โดยไม่
คิดคะแนนหรือวัดผล เพราะจะทำให้ผู้สอนสบายใจ ไม่ต้องกังวลที่จะให้ผ่านจุดประสงค์หรือไม่

9. ควรจัดอบรมให้ครูผู้สอนรู้แจ้งเห็นจริง และต้องมีความอดทนสูง มีคุณธรรมประจำใจ

4. อาคารสถานที่

1. ไม่ได้มาตรฐาน
2. ควรมีห้องสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ
3. ไม่มีปัญหา เพราะในโรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ

อาคารสถานที่ของเราจะพร้อมอยู่แล้ว แต่ตัวเด็กเองพร้อมหรือไม่ กับเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการฟังของตัวเขา พ่อแม่เด็กเข้าใจหรือพร้อมที่จะจัดหาให้ลูกของตนหรือไม่

4. อาคารสถานที่ ควรสวยงาม ปลอดภัย และร่มรื่น ให้มองดูผ่อนคลายไม่อึดอัดใจ

5. หลักสูตร

1. ควรให้น้อยกว่าเด็กปกติ
2. ต้องมีการปรับปรุงและยืดหยุ่น
3. ใช้หลักสูตรนักเรียนปกติ เพราะบางคนมีความขยัน มีสติปัญญาดีกว่านักเรียนปกติ

ปกติ

4. ควรมีเนื้อหาสาระ ส่งเสริมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
5. เมื่อเด็กพิเศษมาเรียนร่วมกับเด็กปกติ ผู้สอนเด็กพิเศษก็ควรจะต้องปรับปรุงการเรียนการสอนให้ทันกับเด็กปกติ

6. ควรจัดให้เหมาะสม ไม่ควรใช้หลักสูตรของเด็กปกติ เพราะยากเกินไปสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

6. การจัดการเรียนการสอน

1. ควรให้เรียนร่วมบางวิชาเท่านั้น
2. เป็นไปในระบบพึ่งพากันระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. ปรับบางวิชาเช่นภาษาไทย ในการฟังมาเป็นการเขียน จะทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น และในวิชาต่าง ๆ ก็พยายามปรับให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย
4. ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นส่วนมาก และใช้เวลาบางส่วนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พบหรือทำกิจกรรมร่วมกันบ้าง

5. ถ้ามีเงินช่วยสอนให้กับครูที่สอนเด็กพิเศษ ครูที่รับผิดชอบก็ควรจะต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนร่วม

6. ควรเรียนแยกกับเด็กปกติ และ ครู 1 คน ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 5 คน ซึ่งครูจะได้ดูแลอย่างทั่วถึง

7. อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
  1. ควรมีให้เพียงพอและเหมาะสม
  2. ควรเป็นรูปธรรม
  3. ควรมีให้พร้อมโดยเฉพาะงบประมาณ
  4. ควรมีสื่อให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  5. ครูที่รับผิดชอบ ควรมีการแลกเปลี่ยนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนด้วยกัน
8. การวัดและประเมินผล
  1. ควรมีเกณฑ์ต่ำกว่าเด็กปกติ
  2. วัดเหมือนกับเด็กปกติ และเป็นการทดสอบเด็กได้เท่ากับเด็กปกติ
  3. ใช้แบบวัดและประเมินผลที่แตกต่างกับเด็กปกติ
  4. เมื่อเรียนตามหลักสูตร ก็ควรได้รับการประเมินผลตามหลักสูตรนั้น หรือจะแยกสอบตามหลักสูตรที่เด็กพิเศษทำได้ก็ควรแยกสอบของตนได้
9. เรื่องอื่น ๆ
  1. ครูต้องพยายามดูแลใกล้ชิด และเป็นแบบอย่างที่ดีในทุก ๆ ด้าน
  2. เด็กผิดปกติในเรื่องจริง จะต้องอยู่ร่วมกับเด็กปกติ ครูมีหน้าที่กลมเกลียวให้ความรักความเข้าใจ และปลุกฝังให้เด็กปกติรับสภาพของเด็กผิดปกติ และให้ความรัก ความเข้าใจ และให้ความช่วยเหลือ
  3. ผู้ที่รับผิดชอบด้านเด็กพิเศษ ควรทำอะไรที่เป็นของตนเองได้ ทั้งหลักสูตรและแผนการสอน แต่ถ้าต้องการเรียนร่วมก็พยายามปรับให้สอดคล้องและสอบเด็กของตนเองด้วย
  4. ครูต้องรักเด็กและเสียสละเป็นอย่างมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย

1. ความต้องการ
  1. ให้ทางราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือสถานศึกษาให้มีห้องเรียนและสื่อการเรียนการสอนให้มากกว่านี้
  2. ต้องการให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อช่วยเด็กพิการและเด็กปกติในด้านการสอน

3. ต้องการให้ทุกโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
4. ต้องการให้ทุกโรงเรียนยอมรับเด็กพิการ
5. อยากให้นักเรียนที่มีปัญหา มีโอกาสเรียนรู้เท่าเทียมกับเด็กปกติ
6. ต้องการให้มีการจัดหลักสูตรพิเศษ เช่นการฝึกอาชีพ เพื่อที่จะได้นำความรู้ไปช่วย

ตนเองได้ในวันข้างหน้าต่อไป

7. ให้เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติบ้างเป็นบางวิชาเช่นวิชาชักร้อย วิชาที่เด็กใช้ความสามารถส่วนตัวของเด็กพิเศษเพื่อให้เด็กได้แสดงออกตามความสามารถของแต่ละบุคคล
8. ต้องการให้โรงเรียนเปิดหอพักอยู่ประจำ ไม่ต้องเดินทางไป-กลับ
9. ต้องการให้มีโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะรับตามเกณฑ์เหมือนกับเด็กปกติ แต่นั่นสอนทางสายอาชีพ

2. ปัญหา

1. โรงเรียนอยู่ไกลเดินทางลำบากมาก
2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมักจะมีปมด้อย สมควรดูแลไม่让孩子ปกติล้อเลียนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. การเดินทางรับ - ส่ง ลำบากมาก เพราะอยู่ไกลโรงเรียน บางวันติดธุระไม่สามารถรับ - ส่งได้ ทำให้เด็กเรียนอย่างไม่ต่อเนื่อง
4. ควรให้เด็กปกติได้ใกล้ชิดดูแลและให้ความช่วยเหลือบ้างเป็นบางกรณีหรือแสดงกิจกรรมให้แสดงร่วมกัน
5. ขาดสถานที่ที่จะทำการสอน
6. ขาดบุคลากรในการสอน
7. ไม่มีใครเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาพิเศษ จึงทำให้เด็กเหล่านี้เป็นภาระแก่สังคม ซึ่งไม่สามารถประกอบอาชีพเหมือนคนปกติได้
8. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมักจะมีฐานะยากจน จึงไม่สามารถรับ - ส่งนักเรียนได้

3. ข้อเสนอแนะ

1. ให้ทุกโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
2. อยากให้แยกห้องเรียนกับเด็กปกติ
3. ต้องการรถรับ - ส่งไปโรงเรียน

4. สมควรให้เด็กปกติคอยเป็นที่เลี้ยงคอยดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
5. ควรมีโรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน
6. ต้องการให้โรงเรียนสอนฝึกอาชีพ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต
7. รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มากกว่าที่เป็นอยู่

และดำเนินการสอนทางสายอาชีพให้มาก

8. ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ว่ามีโรงเรียนไหนบ้างที่เปิดรับเด็กที่มีความต้องการ

พิเศษ

4. เรื่องอื่น ๆ

ต้องการให้ทุกโรงเรียนเปิดศูนย์เด็กพิเศษ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา เจตคติ และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ของผู้ปกครองโรงเรียนราชวินิต

1. ความต้องการ

1. สมควรรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน แต่ควรแยกห้องเรียน
2. ควรจัดให้มีการเรียนร่วมบ้างเป็นบางวิชา
3. ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติและช่วยทำกิจกรรมต่าง ๆ

ให้มากขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่เร็วขึ้น

4. อยากให้ภาครัฐได้สำรวจจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาทางการบกพร่อง ด้านต่าง ๆ

เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เด็กเหล่านั้นได้มีโอกาสที่ดีต่อชีวิตตนเอง ถ้าเด็กเกิดมายากจนยิ่งกลายเป็นปัญหาสังคมมากขึ้น แต่ถ้าเด็กเกิดมาในสภาพครอบครัวที่พ่อแม่มีอันจะกินและร่ำรวยก็เป็นสิ่งที่ดีต่อเด็ก

5. ให้เกิดความเท่าเทียมกันในด้านมนุษยชน
6. ให้เกิดการยอมรับร่วมกันในสังคมและชั้นเรียนและร่วมกันแก้ไขปัญหา
7. เด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่าได้เรียน มีความต้องการเหมือนเด็กปกติทั่วไป ต้องการความ

เอาใจ ความรัก และการยอมรับจากสังคม

8. ครูควรจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนไม่ทันหรือไม่

เข้าใจ

9. ควรมีการเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ดีก่อน แล้วพิจารณาคัดเลือกเด็กที่มีความพร้อมพอให้เข้าเรียนกับเด็กปกติได้ สำหรับเด็กที่ยังมีความพร้อมไม่เพียงพอควรเรียนแยกห้องเพื่อไม่ให้เกิดปมด้อยต่อเด็ก
10. ปฐมนิเทศ ให้ผู้ปกครองและนักเรียนปกติมีความเห็นอกเห็นใจเพื่อผู้ด้อยโอกาส ช่วยกันพาไปเรียนเป็นกลุ่มของเขา จัดเรียนเป็นระบบกลุ่มเล็กค้อย ๆ ช่วยกันในกลุ่ม
11. ไม่ควรให้มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
12. จัดให้มีสถานศึกษาสำหรับส่งต่อให้เด็กมีโอกาสที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
13. เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยให้โอกาสนี้เข้าศึกษาต่อเป็นกรณีพิเศษ หรือได้เข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชนที่เขาสามารถทำได้
14. ควรจะมีหน่วยงานระดับประเทศ ทำการวิจัยให้เห็นชัดเจนว่าการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติได้ผลดีหรือแตกต่างไปจากการเรียนแยกอย่างไร เพื่อให้มีผู้นำนักในการจัดการศึกษาต่อไป
15. ควรจัดหาห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และควรมีครูที่มีความจริงใจต่อเด็ก จึงจะทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษประสบความสำเร็จในการศึกษาและไม่เป็นปัญหาในสังคม
16. ให้รัฐบาลมีโรงเรียนสำหรับเด็กเหล่านี้ตั้งแต่ก่อนเข้าอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ให้มากแห่งและกระจายเข้าสู่ชนบทด้วย รวมทั้งการจัดหาผู้สอนให้เหมาะสม
17. สมควรสนับสนุนเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เข้าใจถึงปัญหาและให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาไม่มากนักควรจัดให้มีการเรียนร่วม
18. ให้มีการเรียนร่วมโดยมีเด็กปกติคอยเป็นที่เลี้ยง หรือช่วยเหลือในบางสิ่งบางอย่าง ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้
19. ควรให้มีการจัดกิจกรรมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษบางกิจกรรม เช่น วันเด็ก วันปีใหม่ กีฬาสัมพันธ์ ทัศนศึกษา และนิทรรศการ เป็นต้น
20. ต้องการให้หน่วยงานของรัฐให้ความร่วมมือสนับสนุนอย่างจริงจังทั้งในด้านการจัดการสถานศึกษา บุคลากร และเงินงบประมาณที่เพียงพอ

21. ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความพร้อมในการที่จะมาเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน คือช่วยเหลือตนเอง ดูแลตนเองและอดทนเตรียมใจรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าให้ได้ ครูให้ครูที่สอนดูแล อบรมชี้แนะและช่วยแก้ปัญหาในกรณีที่อาจถูกล้อเลียนหรือดูถูกจากบุคคล

2. ปัญหา

1. เด็กปกติอาจไม่ยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. เด็กอาจจะแก่งัดกันได้
3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมักสร้างปัญหาต่าง ๆ ในห้องเรียน
4. ครูมีความสามารถมากน้อยแค่ไหนในการดูแลเด็กทั้ง 2 ประเภท
5. ขาดแคลนบุคลากร
6. ขาดงบประมาณ
7. ขาดอุปกรณ์ในการเรียนการสอน
8. อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมยังด้อยคุณภาพ ขาดการเอาใจใส่ดูแลอย่างแท้จริง
9. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมักถูกล้อเลียน ทำให้เด็กมีปมด้อย
10. เด็กปกติไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนร่วม และอาจจะทำให้เกิดปัญหาต่อไป
11. ผู้บริหารโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรพิเศษในขณะนี้ บางครั้งใจคอคับแคบไม่ยอมเปิดใจให้กว้างและคิดว่าคงไม่ได้ ศึกษาสภาพลักษณะของเด็กที่มีความพิการ เพียงไปพูดคุยด้วยก็ปฏิเสธทันทีโดยไม่เปิดโอกาสในการขอพบเด็ก ทดสอบพูดคุย หรือเรียกครูที่สอนเด็กพิเศษมาสนทนาดูที่หาเด็ก แต่จะรับเฉพาะเด็กที่ผู้ใหญ่ฝาก
12. เด็กอาจจะเรียนตามเด็กปกติไม่ทัน
13. ปัญหาเด็กกลุ่มนี้ อยู่ที่สภาพร่างกายที่ผิดปกติเท่านั้น แต่สามารถที่จะให้การฝึกฝนและได้รับการสอนโดยการใช้สื่อที่พิเศษกว่าเด็กปกติเท่านั้น
14. เด็กเรียนไม่ทัน ไม่เข้าใจจะเกิดความเบื่อและท้อแท้ไม่อยากเข้าเรียน
15. มีปัญหาทางด้านการเดินทางไปโรงเรียน
16. ปัญหาการประชาสัมพันธ์ด้านนี้น้อยเกินไป ควรบอกให้สังคมทราบถึงเรื่องราวของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนที่สนับสนุนการศึกษาแบบเรียนร่วม สถานบริการตรวจรักษา ฯลฯ เป็นต้นและชี้ให้สังคมเห็นว่า เด็กเหล่านี้ หากได้รับการเตรียมความพร้อม การสนับสนุนที่ดี เด็กก็จะสามารถทำประโยชน์ให้สังคมได้ดี เหมือนกับเด็กอื่น ๆ

17. เด็กที่มีความต้องการพิเศษในชนบทหรือต่างจังหวัดที่ยังไม่เจริญขาดการดูแลเอาใจใส่ขาดโอกาส เนื่องจากผู้ปกครองขาดความรู้ ฐานะทางครอบครัวไม่ดี รัฐบาลดูแลไม่ทั่วถึงในทุก ๆ เรื่องไม่ว่าจะเป็นโอกาสทางการศึกษา อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้และแหล่งให้การศึกษอาชีวะ ฯลฯ

3. ข้อเสนอแนะ

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีพัฒนาการที่ไม่เท่ากัน ควรเลือกเด็กที่เห็นว่าพอจะเข้าไปเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แต่ต้องจำนวนไม่มาก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวครูและเด็กอื่น ๆ

2. ต้องการให้ระบบการศึกษาในปัจจุบันนี้ให้ความสำคัญแก่เด็กทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ บุคลากร และการศึกษาให้ได้มาตรฐาน

3. ขอให้หน่วยงานของรัฐช่วยเหลือดูแล ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการเรียนรู้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้และไม่เป็นภาระแก่สังคม

4. ควรเพิ่มบุคลากรในด้านนี้ให้มาก และควรช่วยหาอุปกรณ์ที่จะส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้มีความรู้และมีการพัฒนาให้มากขึ้น

5. ขอให้รัฐเปิดโอกาสแก่เด็กเหล่านั้นให้มีการทดสอบเด็กพิเศษให้เข้าเรียนได้ตามแบบเด็กปกติ แต่จัดเตรียมวิธีทดสอบให้สอดคล้องกับสภาพเด็กแต่ละประเภทในกรณีที่ยังไม่สามารถรับเด็กได้หมดทุกคน ให้โอกาสแก่เด็กที่พ่อแม่ไม่มีชื่อเสียงหรือใหญ่โตบ้าง

6. ครู อาจารย์ ต้องเอาใจใส่ดูแลให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่เด็กเพื่อขุดเชยความรู้ลึกด้อย พร้อมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจต่อเด็กปกติ ให้เกิดความเห็นใจและให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกับเด็กพิเศษ

7. ควรให้มีการเรียนการสอนที่เหมาะสมในกลุ่มของผู้ที่มีความผิดปกติทางการได้ยิน ขณะเดียวกันควรให้มีการเรียนร่วมกับเด็กปกติด้วย ในกรณีที่ได้รับการฝึกฝนหรือได้รับการเรียนการสอนที่เหมาะสม จนสามารถเข้ากลุ่มกับเด็กปกติได้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ถึงการอยู่ในสังคมภายนอก ขณะเดียวกันให้เด็กปกติได้เข้าใจและยอมรับเด็กกลุ่มนี้ด้วย

8. ควรมีวัดโรงเรียนรับส่งสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้

9. ควรให้แยกเรียนเนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษอาจจะมีการพัฒนาไม่เหมือนกับเด็กปกติหากเรียนรวมอาจจะมีความว่างมาก

10. ควรจัดแบบเรียนร่วมในชั้นระดับโต เพราะนักเรียนปกติพอเข้าใจในการช่วยเหลือนักเรียนที่ด้อยโอกาส

11. รัฐบาลควรให้โอกาสเด็กตามชนบทให้มีโอกาสได้มีสถานศึกษา หรือหน่วยงานบริการของรัฐ
  12. ควรให้มีโรงเรียนเฉพาะ
  13. อยากให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ให้ความสนใจกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่นในกรณีที่เรียนจบแล้ว ควรรับเข้าเป็นพนักงานของรัฐหรือเอกชนโดยให้ทำงานที่เหมาะสม ลองให้โอกาสเขาแสดงความสามารถ
  14. ควรจัดกิจกรรมบางกิจกรรมให้เด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ประสบการณ์ ความรู้ การปรับตัว ซึ่งกันและกัน
  15. อยากให้ผู้บริหารโรงเรียน มองเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเหมือนเด็กทั่วไป ที่จำเป็นต้องให้การศึกษา และอาชีพซึ่งเป็นหน้าที่ของโรงเรียน อย่าคิดว่าเป็นภาระ โดยเฉพาะโรงเรียนของรัฐบาลควรจะต้องปฏิบัติให้ครบทุกโรงเรียนและตามด้านหน่วยราชการก็ควรรับบุคคลเหล่านี้เข้าทำงานให้เป็นตัวอย่างก่อน
4. เรื่องอื่น ๆ
1. อยากให้เด็กทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกัน เพื่ออนาคตของประเทศชาติ
  2. ควรมีการเตรียมเด็กปกติให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะมาเรียนร่วมในชั้นเรียน เพื่อจะได้รับความร่วมมือมากขึ้นในการดูแลและยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
  3. หากผู้ทำแบบสอบถามนี้ คิดว่าจะทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นได้จริงจากการสำรวจ ก็โปรดขยายผลเหล่านี้ไปถึงผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ช่วยนำปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาเป็นปัญหาหลักและดำเนินการทันทีโดยไม่รีรอ เพื่อเด็กอีกมากมายที่จะพลอยได้รับประโยชน์ตรงนี้
  4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรแยกโรงเรียนต่างหากกับเด็กปกติและจัดหาครูผู้สอนที่มีใจรักเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กและครูเข้าใจกันได้ดี
  5. ถ้าเป็นไปได้อยากให้สภาพปัจจุบันมีการจัดการศึกษาให้ทันต่อโลกในปัจจุบัน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพราะอย่างน้อยเขามีโอกาสน้อยกว่าเด็กปกติ
  6. อยากให้ทุกท่าน ให้ความรักความร่วมมือ ไม่แบ่งชั้นวรรณะระหว่างเด็กปกติกับเด็กพิเศษ

7. ควรใช้สื่อการเรียนการสอนทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น สไลด์ แผ่นใส วีดีทัศน์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป โมดูล ชุดการเรียน ที่สามารถช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับประสบการณ์ในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อให้ทัดเทียมกับเด็กปกติ

8. เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นผู้ที่น่าสงสารและสมควรได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เนื่องจากมี โอกาสที่จะกระทำสิ่งใดได้ใกล้เคียงกับเด็กปกติถ้าได้รับการอบรมและฝึกฝนเป็นอย่างดี

9. เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการบำบัดทางกายภาพและสภาวะความพร้อมของเด็กเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสเรียนร่วม โดยไม่เป็นปัญหากับครูและนักเรียนที่เรียนร่วม เช่น อาจ จะเรียนได้ช้า มีสมาธิสั้นกว่าเด็กปกติ เป็นต้น

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เพื่อความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้นผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนของการศึกษาค้นคว้าในบทนี้เรียงตามลำดับ คือ จุดมุ่งหมายของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผลข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนวัดโพคอย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีและโรงเรียนราชวินิต สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนวัดโพคอย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีและโรงเรียนราชวินิต สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ครูโรงเรียนวัดโพคอย จำนวน 10 คน ครูโรงเรียนราชวินิต จำนวน 95 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนวัดโพคอย จำนวน 33 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนราชวินิต จำนวน 23 คน เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย(Simple Random Sampling) ผู้ปกครองนักเรียนปกติโรงเรียนวัดโพคอย จำนวน 80 คน ผู้ปกครองนักเรียนปกติ โรงเรียนราชวินิต เลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 286 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามสำหรับครู
2. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองนักเรียน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน และแบบสอบถามในแต่ละชุดจะแตกต่างกันเฉพาะในตอนที่ 1 เท่านั้น

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบเช่น เพศอายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหาและเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 60 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการ ปัญหา และเจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอย่างอิสระ

แบบสำรวจเจตคติทั้ง 3 ตอน เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสำรวจเจตคติของ นิตยา นิลคูหา (2534 : 75 - 89) และจิรวดี วิจิตรานนท์ (2534 : 70 - 79) และฐานิยา บุญยเกียรติ (2538 : 244 - 258)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละของข้อมูล
2. หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล
3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
4. เปรียบเทียบข้อมูลระหว่าง 2 กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการ ปัญหา และเจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียน พบว่า
  - 1.1 ครูมีความต้องการด้านอื่น ๆ ด้านบุคลากร ด้านการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ และด้านหลักสูตร ในระดับมากตามลำดับ
  - 1.2 ครูมีปัญหาในด้าน ปัญหาโดยทั่วไป ๆ ไป ด้านที่เกิดจากครู ด้านที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และด้านที่เกิดจากผู้ปกครอง ในระดับมากตามลำดับ
  - 1.3 ครูมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม และเจตคติโดยทั่วไป ในระดับดี
  - 1.4 ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการในด้านการศึกษา ด้านพฤติกรรม ด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนและด้านอื่น ๆ (สถานศึกษาความพิการเฉพาะทาง) ในระดับมาก
  - 1.5 ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาในด้าน การศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ด้านบริการและการจัดการ และปัญหาด้านอื่น ๆ ในระดับมาก
  - 1.6 ผู้ปกครองนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเจตคติที่ดีต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม ในระดับดี และมีเจตคติโดยทั่วไป ในระดับปานกลาง
2. เปรียบเทียบความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียน พบว่า
  - 2.1 ครูโรงเรียนวัดโพคอยมีความต้องการโดยรวม ความต้องการในด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านอื่นๆ (ให้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชน เพื่อสร้างความเข้าใจ และยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และความร่วมมือ ในการช่วยฝึกสอนของผู้ปกครอง) มากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต
  - 2.2 ครูโรงเรียนวัดโพคอยและครูโรงเรียนราชวินิต มีปัญหาเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกันแต่รายชื่อพบว่า ครูโรงเรียนวัดโพคอยมีปัญหาในด้านที่เกิดจากผู้ปกครองและปัญหาโดยทั่วไป (ด้านงบประมาณและสถานที่ในชุมชนที่เด็กอยู่ รับผู้พิการเข้าทำงาน) มากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต
  - 2.3 ครูโรงเรียนวัดโพคอยและครูโรงเรียนราชวินิต มีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน

2.4. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิตมีความต้องการโดยรวมในด้านการศึกษา ด้านพฤติกรรม มากกว่าผู้ปกครองโรงเรียนวัดโพคอย แต่ไม่พบความแตกต่างในด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียน

2.5. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีปัญหาโดยรวมและด้านการศึกษาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้และด้านอื่น ๆ การคมนาคมและกฎหมายคุ้มครองสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ)มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย แต่ไม่พบความแตกต่างของปัญหาด้านบริการและการจัดการ

2.6. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย มีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจะอภิปรายในแต่ละจุดมุ่งหมายดังนี้

1. ความต้องการ ปัญหา และเจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียน พบว่า

1.1 ครูมีความต้องการในระดับมาก ในด้านบุคลากร ด้านการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ และด้านหลักสูตร ผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการในระดับมากในด้านการศึกษาด้านพฤติกรรม ด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียนและด้านอื่น ๆ (สถานศึกษาความพิการ เฉพาะทาง)

1.2 ครูมีปัญหาในระดับมาก ในเรื่องปัญหาโดยทั่ว ๆ ไป ด้านที่เกิดจากครูด้านที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษและด้านที่เกิดจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาในระดับมากในด้านการศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ด้านบริการและการจัดการ และปัญหาด้านอื่น ๆ

1.3 ครูมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม และเจตคติโดยทั่วไป ผู้ปกครองนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม และมีเจตคติปานกลางในเรื่องเจตคติโดยทั่วไป

ผลการวิจัยในเรื่องของความต้องการของครู สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮอทคิลส์ (สุวิมล พุกประยูร และ ศรีสมร ทินานนท์. 2528 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkills. n.d.) กลางถึงประโยชน์ของการเรียนร่วม ทางด้านการเรียน เด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติไม่มีข้อยกเว้น เด็กจะต้องปฏิบัติตามเด็กปกติ เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้น มีเพื่อนมากขึ้น เด็กปกติจะมี

ความเคยชินกับเด็กพิการ เพราะได้เรียนร่วมกันมีความเข้าใจกับเด็กพิการดีขึ้นยอมรับและแสดงความเชื่อเพื่อมากขึ้น ผลการวิจัยของ อีแวน (Evan. 1981) พบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่า โครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่เด็ก มีเจตคติในทางบวกต่อเด็กพิเศษ และเห็นว่าเป็นผลดีต่อเด็ก

ผลการวิจัยของ แพตตัน (Patton. 1984) พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยมีเจตคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. การเปรียบเทียบความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียน พบว่า

2.1 ครูโรงเรียนวัดโพคอย มีความต้องการโดยรวม ความต้องการในด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านอื่น ๆ (ให้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชนเพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและความร่วมมือในการช่วยฝึกสอนของผู้ปกครอง) มากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีความต้องการโดยรวมในด้านการศึกษา ด้านพฤติกรรม มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย แต่ไม่พบความแตกต่าง ในด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียน

2.2 ครูโรงเรียนวัดโพคอยและครูโรงเรียนราชวินิตมีปัญหาเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายด้านพบว่าครูโรงเรียนวัดโพคอย มีปัญหาในด้านที่เกิดจากผู้ปกครองและปัญหาโดยทั่วไป (ด้านงบประมาณและสถานที่ในชุมชนที่เด็กอยู่ รับผู้พิการเข้าทำงาน) มากกว่าครูโรงเรียนราชวินิต ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มีปัญหาโดยรวมและด้านการศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ และด้านอื่น ๆ (การคมนาคมและกฎหมายคุ้มครองสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ) มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอย แต่ไม่พบความแตกต่างของปัญหาด้านบริการและการจัดการ

2.3 ครูโรงเรียนวัดโพคอยและครูโรงเรียนราชวินิต มีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโพคอยมีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต

ศรียา นิยมธรรม และคนอื่น ๆ (2526 : 73) ประเมินผลโครงการการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษาอาชีวชน ระยะเวลาครึ่งโครงการ พบว่าการพัฒนาความรู้ของครูอาจารย์ เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่ต้องการ บุคลากรควรจะได้รับ การสนับสนุนในการศึกษา

อรนุช หลินประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2520 : 51) พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นใจเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา เชื่อว่า ความบกพร่องทางร่างกายเป็นสภาพที่น่าเศร้าใจ เป็นบุคคลต้องการการยอมรับ ต้องการที่พึ่ง และควรสอนให้เขาสามารถช่วยตนเองได้ บุคคลเหล่านี้ มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของคนทั่วไป เป็นคนที่ไม่น่ากลัวแต่เป็นบุคคลที่น่าสงสารเพราะเขาเหล่านั้นชอบการแสดงออก ชอบสนุก และเชื่อฟังบิดามารดา และมีความเชื่อว่า รัฐควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กประเภทนี้ให้ทั่วถึง ควรให้เด็กเข้าเรียนเมื่ออายุยังน้อย ควรจัดฝึกอาชีพสำหรับเด็กเหล่านี้

ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 16 - 17) กล่าวถึงรูปแบบ การจัดการศึกษาพิเศษไว้ว่า การจัดการศึกษาพิเศษ อาจจัดในรูปแบบต่างๆตามสภาพและความต้องการของเด็กแต่ละคน แต่ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เด็กจะได้รับ

จะเห็นได้ว่าผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบความต้องการปัญหาและเจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน อันเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมได้เป็นอย่างดี และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาต่อไปในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบวิธีการ และจัดการดำเนินงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงและเปิดโอกาสในเรื่องสิทธิมนุษยชนที่มีต่อการศึกษา

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมอยู่แล้ว ควรพิจารณาทบทวนว่าในการจัดการเรียนร่วม มีวิธีดำเนินการอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
2. ขยายโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้เข้าเรียนร่วมในโรงเรียนของเด็กปกติให้มากขึ้นอย่างทั่วถึง และจัดโรงเรียนเฉพาะประเภทให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่มีความจำเป็นต้องเรียนในโรงเรียนเฉพาะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยว่าสมควรเปิดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กับโรงเรียนเฉพาะด้านตามความบกพร่องของเด็กแต่ละประเภท
2. ควรทำการวิจัย การจัดการเรียนร่วม ในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. การศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2527.

_____ การศึกษาแนวโน้มแห่งความเป็นไปได้ของการจัดโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2529.

_____ แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2533.

_____ คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษสำหรับศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2534.

โครงการพัฒนาศึกษาอาเซียน. คู่มือการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติ ของประเทศไทย และสำนักเลขาธิการอาเซียน, 2529.

จิรวดี วิจิตรานนท์. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ ครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

จรรยา สุวรรณทัต. ทัศนคติของเด็กพิการต่อความพิการ และทัศนคติของเด็กพิการและครูต่อกันและกัน. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.

จำเนียร ช่างโชติ และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

_____ จิตวิทยาเด็กปกติ. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 262 หน่วยศึกษานิเทศน์ กรมการฝึกหัดครู, 2517.

- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ฐานิยา บุญเกียรติ. การศึกษาสถานภาพและปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- เดโช สวานานนท์. ปทานุกรมจิตวิทยา. โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2512.
- นิตยา นิลคุหา. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยพัฒนาพานิช, 2520.
- ผดุง อารยะวิญญู. การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟังและการพูด. เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษาพิเศษ 521. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ..... วิธีการสอนพูด. เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษาพิเศษ 531. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ..... การศึกษาสำหรับปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2531.
- ..... การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2533.
- ..... “รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ,” ใน คู่มือการดำเนินงานการศึกษาพิเศษสำหรับศึกษานิเทศก์. หน้า 16-17. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2535.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ลัดดา กิตติวิภาต. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพรจำกัด, 2528. .
- ..... เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- ศรียา นิยมธรรม. “ความบกพร่องทางประสาทสัมผัสและพฤติกรรม,” ใน 2 ปี วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2532.

- ศรียา นิยมธรรม. "เด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ." ใน รายงานการประชุมสัมมนาศึกษานิเทศก์จังหวัด และผู้บริหารโรงเรียนเพื่อเตรียมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในปีการศึกษา 2533. หน้า 43. 2533.
- ศรียา นิยมธรรม และคนอื่น ๆ. ประเมินผลโครงการการศึกษาพิเศษตามโครงการพัฒนาศึกษา อาเทียนระยะครึ่งโครงการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทย, 2526.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2519.
- _____. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- สุชา จันทร์โสม และสุรางค์ จันทร์โสม. หลักการศึกษาคติวิทยาหลักการสอน. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2525.
- สุวิมล พุกประยูร และ ศรีสมร ทินานนท์. การจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2528.
- อรนุช หลินประเสริฐ และคนอื่น ๆ. การศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี 2520.
- อรอนงค์ สุวรรณกุล. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อบุตรหลานที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ด้านการศึกษาและการเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2525. ✓
- Barber, Maurun L. "Parent Perspective on Preschool Mainstreaming : The Effects of Attitudes Contact and Knowledge, "Dissertation Abstracts International. 50 (01) A : 42 ; July, 1989.
- Best, John W. Research in Education. 2nd ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall Inc., 1981.
- Deno, E. "Strategies for Improvement of Education Opportunities for Handicapped Children ; Suggestions for Exploitation of EPDA Potential, "Organization and Administration of Educational Program for Exceptional Children. 1979.

- Evan Patricia A. "Attitudes of Parents Towards Handicapped Children and Their Integration into Regular Classes," Doctoral Dissertation University of California, Dissertation Abstracts International. 42 : 1; July, 1981.
- Juffer, Kirk E. "Parents Attitudes Towards The Regular Education Initiation / Full Integration and Educational Placements for Their Children : A Survey of Parents of Hardicapped Children," Dissertation Abstracts International. 51 (01) A : 477 ; August, 1991.
- Keller, Edith L. "Organizational Space and Attitudes Toward Special Education Classes" Dissertation Abstract International. 47 : 8 ; February, 1987.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. 3rd ed. Menlo Park Calif W.A. Bebfamin, 1974.
- Mcquire, W.J. "Personality and Susseptibility To Social Influence, In E.F. Bargotta and W.W. Lambert (Ed), Handbook of Personality Theory and Research. Chicago : Round McNally, 1980.
- Mulinix, Barbara J. "The Relationship between Principal Sample and Attitudes toward Mainstreaming of Handicapped Children, as Perceived by Teachers," Dissertation Abstract Information. 54 (04) A : 435 ; September, 1994.
- Patton, James R. "A Study of Faculty Attitudes toward Special Needs Students at Three Community Colleges in the Virginia Community College System," Dissertation Abstracts International. 42 : 3 ; September, 1984.
- Schmid, Rex E., Jedee Money Penny and Ronald Johnson. Mainstreaming and the Exceptional Child, Contemporary Issues in Special Education. New York : McGraw - Hill Inc., 1997.

Smith, Robert M., John T. Neisworth and Frances M. Hunt. The Exceptional Child; a Functional Approach. 2nd ed. New York : McGraw Hill, Inc., 1983.

Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1971.

Wardani, I.G. "The Attitudes of Regular Classroom Teachers and Special Education Teachers of Bali, Indonesia," Dissertation Abstracts International. 49 (05) A : 1054 ; November 1988.

ภาคผนวก

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 1007/ 119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสหภัทร์ เจริญยศ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทำปริญญาโท
เรื่อง การศึกษาความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนร่วม
ในโรงเรียนวัดโพลอย กับโรงเรียนราชวินิต

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู

ประธาน

ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง

กรรมการ

สิ่งที่นี้ติดต่อขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ครูและผู้ปกครองนักเรียน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่าง
เดือนมีนาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริฎา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/ 1900

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ มีนาคม 2540

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพลอย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสหภัทร์ เจริญยศ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท

วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ที่มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทำปริญญาโท

เรื่อง การศึกษาความต้องการ ปัญหา เจตคติ ของครูและผู้บริหารของนักเรียนที่มีต่อการเรียนร่วม

ในโรงเรียนวัดโพลอย กับโรงเรียนราชวินิต

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมของ

ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู

ประธาน

ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง

กรรมการ

สิ่งที่นิตินิพนธ์ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ครูและผู้บริหารของนักเรียน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่าง
เดือนมีนาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดปรานแก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริฎา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ

รศ.ศรียา นิยมธรรม	รองคณะบดีฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง	สำนักทดสอบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู	หัวหน้าภาควิชาการศึกษาพิเศษคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
อาจารย์.พวงแก้ว กิจธรรม	นักวิชาการศึกษาพิเศษ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล
อาจารย์.ดารณี ศักดิ์ศิริผล	อาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความต้องการ ปัญหา เจตคติของครูและผู้บริหารโรงเรียน

ที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต

แบบสอบถาม

สำหรับผู้บริหารและครู

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความต้องการ ปัญหา ทักษะคิดของครูและผู้ปกครองนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต

*****

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา ทักษะคิด
ของครู และผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต

เพื่อเป็นข้อเสนอแนะและเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการบริหารงานของผู้บริหาร
และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติใน
โรงเรียน

2. คำตอบที่ท่านตอบจะไม่ส่งผลในทางลบต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการ
ศึกษาแบบเรียนร่วมในอนาคต

3. แบบสอบถามชุดนี้ มีอยู่ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการปัญหาและทักษะคิดที่มีต่อเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน มีคำถามทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2
ส่วน คือ

ส่วนที่ 1. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู ซึ่งแยกออกเป็น 3 ด้าน

1. แบบสอบถามด้านความต้องการ จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามด้านปัญหา จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามด้านทักษะคิด จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 2. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งแยกออกเป็น 3 ด้าน

1. แบบสอบถามด้านความต้องการ จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามด้านปัญหา จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามด้านทักษะคิด จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3. แบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการ ปัญหาและทักษะคิด
ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

4. ขอได้โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

โดยผู้บริหารและครู ตอบข้อ 1 - 6 ส่วนผู้ปกครอง ตอบข้อ 1 - 4

1. เพศ
 ชาย   หญิง
2. อายุ
 ต่ำกว่า 30 ปี
 30 - 40 ปี
 40 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
4. สถานภาพ/ตำแหน่ง ของท่านในปัจจุบัน
 ผู้บริหารโรงเรียน   ครูผู้สอน   สอนชั้นพิเศษ
 สอนชั้นเรียนร่วม   ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 ผู้ปกครองเด็กปกติ
5. ประสบการณ์ในการทำงาน
 ต่ำกว่า 2 ปี
 2 - 5 ปี
 5 ปีขึ้นไป
6. โรงเรียนของท่านจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กประเภท
 เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา
 อื่น ๆ (ถ้ามี).....

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการปัญหาและทัศนคติที่มีต่อเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของคำถามแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู (ด้านความต้องการ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ความต้องการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน					
1. จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
2. การทำโครงการและแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
3. การจัดเนื้อหาและกิจกรรม ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
4. จัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
5. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ กับความต้องการ ของครูที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ					
7. มีการแจ้งผลการเรียนให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ และผู้ปกครองทราบเป็น กรณีพิเศษ					
ด้านหลักสูตร					
8. ปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ให้สอดคล้อง กับการจัดการเรียนการสอน					
9. มีการปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ					
10. การปรับจุดประสงค์ใน ป.02 ที่ใช้สำหรับ เด็กปกติให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ					
ด้านเครื่องมือและอาคารสถานที่					
11. ให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. ให้มีสถานที่ที่สามารถจะส่งต่อหรือรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับบริการ ได้อย่างเหมาะสม					
13. ปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับสภาพ ความพิการของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ					
14. จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นและ เหมาะสมกับสภาพความต้องการ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
ด้านบุคลากร					
15. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น					
16. จัดการบริหารงานอย่างเป็นระบบ มีระเบียบและแบบแผน					
17. จัดให้มีเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้ทำงาน ทุกประเภทที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ					
18. จัดครูเข้าสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความเหมาะสมกับความถนัดและ ความสามารถและเพียงพอต่อความ ต้องการ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านอื่น ๆ					
19. ให้ผู้ปกครองร่วมมือในการช่วยฝึกสอน ผู้ที่มีความต้องการพิเศษที่บ้านตาม คำแนะนำ					
20. ให้มีการรณรงค์ทางสื่อมวลชน เพื่อสร้าง ความเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ					

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู (ด้านปัญหา)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัญหา					
ปัญหาที่เกิดจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
1. เด็กขาดความสนใจในบทเรียนและ ก่อปัญหาในห้องเรียน					
2. เด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่เข้าใจ บทเรียนและจดจำไม่ได้					
3. เด็กไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้					
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ อยู่นิ่งเฉยไม่ได้ เคลื่อนไหวอยู่เสมอ					
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีอารมณ์โกรธ รุนแรง และแสดงออกโดยฉับพลัน และ รุนแรงเกินกว่าเหตุ					
6. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มักถูกเพื่อน รังแกและล้อเลียน					
7. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีปัญหา ในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หรือติดต่อ กับผู้อื่น					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัญหาที่เกิดจากครู					
8. ครูที่สอนต้องมีความอดทนสูง และมี ความเมตตาสูง จึงจะดำเนินการสอนได้ ..					
9. ครูไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่าธรรมชาติของการเรียน การสอน ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ นั้นเป็นอย่างไร					
10. ครูขาดขวัญและกำลังใจ					
ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครอง					
11. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการ ศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อันเนื่องมาจากเหตุผลทางอาชีพ และ ฐานะทางเศรษฐกิจ					
12. โรงเรียนสำหรับเด็กปกติ ไม่ยอมรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน					
13. ผู้ปกครองกลัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะลำบาก หรือไม่ปลอดภัยในการไป โรงเรียน					
14. ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน หรือสิทธิทางการศึกษาที่เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษพึงได้รับเท่าเทียมกับเด็ก ปกติ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไป					
15. งบประมาณในการดำเนินการมีน้อยมาก.	.....	.....	.....	.....	.....
16. อุปกรณ์กีฬากลางแจ้งและในร่ม ไม่ สอดคล้องกับสภาพของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
17. ไม่มีสถานศึกษา หรือไม่มีหน่วยงาน ภายในชุมชนที่ผู้พิการอาศัยอยู่ จัดการ ศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม ให้กับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
18. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบถึง แหล่งบริการต่าง ๆ ตรวจ รักษา มีน้อย เกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
19. ไม่มีสถานประกอบการ หรือหน่วยงาน ภายในชุมชน ที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ อาศัยอยู่ยอมรับผู้พิการเข้าทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....
20. ไม่มีบริการแนะแนวเพื่อจัดหางานให้แก่ ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู (ด้านเจตคติ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
เจตคติ					
เจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นคนที่มี อารมณ์เสื่อง่าย ซึ่งยากต่อการที่จะเข้า กับคนอื่นได้					
2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มักจะพยายาม เรียกร้องความสนใจจากบุคคลรอบข้าง เป็นพิเศษ					
3. ถ้าเด็กที่มีความต้องการ ได้รับการอบรม อย่างดีและเหมาะสม จะสามารถปรับตัว ให้เข้ากับผู้อื่น ได้เหมือนเด็กทั่วไป					
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่ค่อยตั้งใจ เรียน					
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเรียน หนังสือได้เท่าเทียมกับเด็กปกติ					
เจตคติต่อการศึกษาแบบเรียนร่วม					
6. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรจะได้ เรียนร่วมในชั้นเรียนของเด็กปกติ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ ก่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ระหว่างนักเรียนในโรงเรียน					
8. ครูเต็มใจที่จะสอนชั้นเรียนร่วม ถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่มากกับการดูแลเอาใจใส่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากกว่านักเรียนปกติ					
9. ครูเต็มใจที่จะสอนชั้นเรียนร่วม แม้จะทำให้ครูเพิ่มหน้าที่และรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อเวลาในชั้นเรียน					
10. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถที่จะปรับตัวในด้านต่าง ๆ ได้ดีในโครงการเรียนร่วม					
11. ควรให้โรงเรียนเด็กปกติรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในโรงเรียนทุกระดับชั้นเรียน					
12. การเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนไม่ทันเพื่อน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. การเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจบทเรียนดีขึ้น ...	.....	.....	.....	.....	.....
14. การเรียนร่วมช่วยส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษปรับตัวเข้ากับเด็กปกติได้	.....	.....	.....	.....	.....
เจตคติโดยทั่วไป					
15. ท่านคิดว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษมักจะพยายามเรียกร้องความสนใจจากบุคคลรอบข้างเป็นพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
16. ท่านคิดว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความสามารถในการทำงานเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป	.....	.....	.....	.....	.....
17. เด็กปกติไม่ชอบเล่นกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
18. เด็กปกติชอบล้อเลียนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
19. เด็กปกติยินดีให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
20. เด็กปกติชอบรังแกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3

แบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา และเจตคติ
และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา

*****

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องของความต้องการ ปัญหา เจตคติ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

สำหรับผู้บริหารและครู

1. การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม.....

.....

.....

.....

2. การบริการและการจัดการ.....

.....

.....

.....

3. บุคลากร .....

.....

.....

.....

4. อาคารสถานที่.....

.....

.....

.....

5. หลักสูตร .....

.....
.....
.....

6. การจัดการเรียนการสอน .....

.....
.....
.....

7. อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน .....

.....
.....
.....

8. การวัดและประเมินผล .....

.....
.....
.....

9. เรื่องอื่น ๆ .....

.....
.....
.....

แบบสอบถาม

สำหรับผู้ปกครองนักเรียน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความต้องการ ปัญหา ทักษะคิดของครูและผู้ปกครองนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต

*****

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา ทักษะคิด
ของครู และผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต

เพื่อเป็นข้อเสนอแนะและเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการบริหารงานของผู้บริหาร
และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติใน
โรงเรียน

2. คำตอบที่ท่านตอบจะไม่ส่งผลในทางลบต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการ
ศึกษาแบบเรียนร่วมในอนาคต

3. แบบสอบถามชุดนี้ มีอยู่ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการปัญหาและทักษะคิดที่มีต่อเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน มีคำถามทั้งหมดจำนวน 60
ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู ซึ่งแยกออกเป็น 3 ด้าน

1. แบบสอบถามด้านความต้องการ	จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามด้านปัญหา	จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามด้านทักษะคิด	จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งแยกออกเป็น 3 ด้าน

1. แบบสอบถามด้านความต้องการ	จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามด้านปัญหา	จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามด้านทักษะคิด	จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3. แบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา และ
ทักษะคิดที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

4. ขอได้โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง ตอบข้อ 1 - 4

1. เพศ
( ) ชาย   ( ) หญิง
2. อายุ
( ) ต่ำกว่า 30 ปี
( ) 30 - 40 ปี
( ) 40 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี
( ) ปริญญาตรี
( ) สูงกว่าปริญญาตรี
4. สถานภาพ/ตำแหน่ง ของท่านในปัจจุบัน
( ) ผู้บริหารโรงเรียน   ( ) ครูผู้สอน   ( ) สอนชั้นพิเศษ
( ) สอนชั้นเรียนร่วม   ( ) ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
( ) ผู้ปกครองเด็กปกติ
5. ประสบการณ์ในการทำงาน
( ) ต่ำกว่า 2 ปี
( ) 2 - 5 ปี
( ) 5 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองนักเรียน

แบบสอบถามความต้องการต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านการศึกษา					
1. ข้าพเจ้าสนใจ ชักถามการบ้านของเด็ก	.....	.....	.....	.....	.....
2. ข้าพเจ้าหาหนังสือประกอบการเรียนหรือ หนังสืออ่านเล่นมาให้เด็กอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....
3. ข้าพเจ้ามักเตือนให้เด็กทบทวนบทเรียน ...	.....	.....	.....	.....	.....
4. ข้าพเจ้าจัดที่ให้เด็กดูหนังสือ	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านพฤติกรรม					
5. ข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาด้านการเรียนและ ปัญหาอื่น ๆ ให้กับเด็ก	.....	.....	.....	.....	.....
6. ข้าพเจ้าติดต่อสอบถามเรื่องเกี่ยวกับเด็ก กับครูประจำชั้น	.....	.....	.....	.....	.....
7. ข้าพเจ้าให้ความเป็นกันเองกับเด็ก	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านความร่วมมือกับทางโรงเรียน					
8. ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม กับทางโรงเรียน					
9. ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการเข้าประชุม ..					
10. ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก ..					
11. ข้าพเจ้าสนับสนุนเด็กในการเข้าร่วม กิจกรรมกับทางโรงเรียน เช่น การจัด แสดง กีฬาดี					
ด้านอื่น ๆ					
12. ไม่มีสถานศึกษา หรือไม่มีหน่วยงาน ภายในชุมชน ที่ผู้พิการอาศัยอยู่จัดการ ศึกษาพิเศษให้ตรงกับความต้องการ พิเศษ					
13. สถานรักษาความพิการเฉพาะทางมีน้อย เกินไป					
14. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบถึง แหล่งบริการ ตรวจ รักษา มีน้อยเกินไป					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15. โรงเรียนสำหรับเด็กปกติ ไม่ยอมรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
16. ไม่มีสถานประกอบการ หรือหน่วยงาน ภายในชุมชน ที่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ อาศัยอยู่ ยอมรับผู้พิการเข้าทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....
17. ไม่มีบริการแนะนำเพื่อจัดหางานให้แก่ ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
18. ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ มีปัญหาในการ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจหรือติดต่อกับผู้อื่น .	.....	.....	.....	.....	.....
19. ผู้ปกครองกลัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะลำบาก หรือไม่ปลอดภัยในการไป โรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
20. ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน หรือสิทธิทางการศึกษาของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษพึงได้รับเท่าเทียมกับเด็ก ปกติ	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัญหาทางด้านการศึกษา					
1. ให้มีระบบการส่งต่ออย่างมีประสิทธิภาพ .	.....	.....	.....	.....	.....
2. ให้มีสถานที่ที่สามารถจะส่งต่อ หรือรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ เข้ารับบริการ ได้อย่างเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
3. จัดหลักสูตรพิเศษสำหรับผู้ที่มีความ ต้องการพิเศษ ค่อนข้างมาก ทั้งใน การเรียน การสอน การฝึกอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
4. จัดบริเวณและสิ่งแวดลอมในโรงเรียน ให้พร้อมก่อนจัดการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
5. จัดให้มีห้องเรียนตามความจำเป็นและ เหมาะสมกับสภาพความต้องการของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
6. จัดให้มีห้องเรียนพิเศษ สำหรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
7. จัดให้มีห้องเสริมวิชาการ สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. เตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษก่อนมีการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
9. จัดให้มีการสอนซ่อมเสริม ในการจัด การเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
ปัญหาทางด้านบริการและการจัดการ					
10. ให้มีการขยายบริการทุกด้าน สำหรับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษออกไปสู่ชุมชน และแหล่งทุรกันดารมากขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
11. ปรับสภาพอาคารให้เหมาะสมกับความ พิการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
12. จัดการเรียนการสอนโดยให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ	.....	.....	.....	.....	.....
ปัญหาด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้					
13. ไม่มีเครื่องช่วยหรือคน รับส่งไปโรงเรียน ..	.....	.....	.....	.....	.....
14. ให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องช่วยพิเศษ ที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษอย่างเพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15. ปรับสภาพห้องน้ำให้เหมาะสมกับสภาพ ความต้องการของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ					
16. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับ ความต้องการของครูที่สอนเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ					
ปัญหาด้านอื่น ๆ					
17. การคมนาคมระหว่างบ้านกับสถานศึกษา ไม่สะดวก					
18. ให้มีกฎหมายคุ้มครองสำหรับผู้ที่มีความ ต้องการพิเศษโดยเฉพาะ					
19. สร้างทัศนคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโครงการเรียนร่วม					
20. สรรหาบุคลากรที่ทำงานสำหรับเด็กที่มี ความต้องการพิเศษเพื่อให้ปฏิบัติงาน ได้อย่างเพียงพอ					

แบบสอบถามผู้ปกครอง (ด้านเจตคติ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
เจตคติที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ					
1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นคนที่มีความ อารมณ์เสื่อง่ายซึ่งยากต่อการที่จะเข้ากับ คนอื่นได้					
2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมักจะพยายาม เรียกร้องความสนใจจากบุคคลรอบข้าง เป็นพิเศษ					
3. ถ้าเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการ อบรมที่ดีและเหมาะสมจะสามารถปรับตัว ให้เข้ากับผู้อื่นได้เหมือนกับเด็กทั่วไป					
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความสามารถ ในการทำงานเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป ...					
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถ ช่วยเหลือตนเอง และดำรงชีวิตอยู่ได้ ด้วยดี ในสังคมปัจจุบัน					
6. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ รักสวยรักงาม..					
7. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมักเล่นรุนแรง...					
8. เด็กปกติรู้สึกว่าคุณที่มีความสามารถพิเศษ น่ารำคาญ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
เจตคติต่อการศึกษาระบบเรียนร่วม					
9. ท่านจะอนุญาตให้บุตรหลานปกติของท่าน ไปร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือเรียนร่วม ห้องเรียนกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
10. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรได้เรียน ในห้องเรียนเฉพาะของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
11. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรเรียน ในโรงเรียนเฉพาะเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....
12. ควรให้โรงเรียนเด็กปกติ รับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเข้าเรียนได้ในโรงเรียน โดยเหมือนเด็กปกติ	.....	.....	.....	.....	.....
13. ไม่ควรจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติในระดับสูงขึ้นไป	.....	.....	.....	.....	.....
14. การเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทำให้เด็กที่มี ความต้องการพิเศษมีปัญหามาก	.....	.....	.....	.....	.....
15. การเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทำให้เด็กที่มี ความต้องการพิเศษ มีเพื่อนเพิ่มขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16. การเรียนร่วมกับเด็กปกติ ทำให้เด็กที่มี ความต้องการพิเศษมีความรู้สึกที่ตนเอง ไม่แตกต่างจากคนอื่น					
17. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรได้รับ การเรียนร่วมตั้งแต่อายุน้อย					
เจตคติทั่วไป					
18. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีลักษณะ ชอบถือตนเองเป็นสำคัญ					
19. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่ไว้ใจใคร ..					
20. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่อยาก ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น					

ตอนที่ 3

แบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา และเจตคติ
และข้อเสนอแนะ ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษา

*****

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องของความต้องการ ปัญหา เจตคติ ที่เกี่ยวกับการจัด
การศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน

สำหรับผู้ปกครองนักเรียน

1. ความต้องการ.....

.....
.....
.....

2. ปัญหา .....

.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ .....

.....
.....
.....

4. เรื่องอื่น ๆ .....

.....
.....
.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายสหภัทร์ เจริญยศ
เกิดวันที่	22 มีนาคม พ.ศ.2494
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	133/369 ซอยเทศบาล 2 หมู่บ้านภัทรนิเวศน์ หมู่ 2 ตำบลพิมลราช อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนวัดโพคอย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดโพคอย หมู่ที่ 2 ตำบลท่าระหัด อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2510 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย พ.ศ.2514 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น (ป.กศ.ต้น) วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา พ.ศ.2524 คุรุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย (ค.บ.) วิทยาลัยครูกาญจนบุรี พ.ศ.2540 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาความต้องการปัญหา เจตคติของครูและผู้ปกครองนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนร่วม ในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต

บทคัดย่อ
ของ
สหภัทร์ เจริญยศ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการ ปัญหา และเจตคติของครูและ
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดโพคยกับโรงเรียนราชวินิต และเพื่อเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นของ ครูและผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วยผู้บริหาร ครูผู้สอน จำนวน 105 คน
ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 422 คน รวมทั้งหมด 527 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้คือ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และใช้ t-test

ผลการวิจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ครูและผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการและปัญหาต่อการเรียนร่วมในระดับมากแต่ครู
มีเจตคติที่ดีผู้ปกครองมีเจตคติระดับปานกลางต่อการเรียนร่วม
2. ครูอยู่ในโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกันมีความต้องการต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน แต่มี
ปัญหาและเจตคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียน ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความต้องการ ปัญหา และ
เจตคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน

THE STUDY OF NEEDS PROBLEMS AND ATTITUDES OF TEACHERS AND
PARENTS TOWARD THE MAINSTREAMING PROJECTS BETWEEN
WAT POKOI SCHOOL AND RATCHAWINIT SCHOOL.

AN ABSTRACT
BY
SAHAPAT JAROENYOT

Presented in Partail fulfillment of the rerquirements for the
Master of Education degree in special Education
at Srinakharinwirot University
may 1997

This research aimed to study the needs, problems and attitudes of the teachers and parents toward mainstreaming programs between Wat Pokoi School and Ratchawinit School, and to compare the opinions of the teachers and the parents toward mainstreaming programs.

The sample used in this research included administrators, teachers and parents, totalling 527, from Primary School under the Office of Primary Education.

The instruments for collecting the data were the questionnaires.

The statistics used for analyses of the data were percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test.

The main research findings were summarized as follows.

1. The needs, and the problems of the teachers and parents in the mainstreaming programs were at the high level. The attitudes of the teachers and parents were at the high and moderate level respectively.

2. The teachers from different schools showed different needs and problems, but their attitudes did not differ.

3. The parents of the children from different schools showed different needs, problems and attitudes.